

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேசுராமாநுஜாயநம.

திருவேங்கடவுலா

இது

1964

துறையூர்-உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமான்-மு-கோவிந்தப்பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோளின் படி

கோயமுத்துரைச்சார்ந்த சூளைமேடு

வித்வான்

ஸ்ரீமான்-முத்துநாயுடு அவர்கள் குமாரர்

வேணுகோபாலசாமி நாயுடு

அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை-சூளை,

லக்ஷ்மிநாராயண விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

ஸ்ரீ

	ரு.	அ.	பை
திருவேங்கடவுலர்	0	3	0
ஸ்ரீ ஆண்டாள் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
ஸ்ரீ ஆண்டாள் சந்திரகலாமாலை	0	1	0
அழகர் கிள்ளைவிடுதூது	0	1	0
அரங்கநாத கவிராயர் பாரதம்	1	8	0
இராமஜயத் திருப்புகழ்	0	6	0
திருநாகைப்புராணம் (வைஷ்ணவம்)	0	10	0
உசித சூடாமணி நிகண்டு	0	6	0

இப்புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் சென்னை சூளை சாமிபிள்ளை
 தரு 19-வது இலக்க கிருகத்தில் ஸ்ரீமான்-சே-முத்துகிருஷ்ண
 கோயுடு அவர்களிடத்திலும், முசிரி தாலூகா, துறையூர், உபாத்திய
 ஸ்ரீமான்-மு-கோவிந்தப்பிள்ளை அவர்களிடத்திலும், கோயமு
 தூர் புஸ்தகஷாப் ம-ரா-ஸ்ரீ பெ-கோவிந்த கவுடரிடத்திலு
 பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பணையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமும்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு
பொலம்பூ வடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க ணையோ னின்ற வண்ணமும்” என்றும் சிஸப்
ரத்தில் மதுரைச் சங்கப் புலவர் காலத்திருந்த இளங்கோ
கடும்,

ஸ்ரீபரசு ராமாழ்வான் திருத் தம்பியாராகிய தொல் காப்பிய
புலவர் செய்தருளிய தொல்காப்பியப் பாயிரத்து “வடவேங்கடந்
தமிழி” என்னுஞ் சூத்திரவுரையுள்,

“இலங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணலை நோங்கி யுலகந் தவஞ்செய்
பெற்ற மலையாதலானும், எல்லாரு மறியப் படுதலானும்
-த்தை பெல்லை யாகக் கூறினார்.” என்று, செந்தமிழி
களிற் சிறந்த பஞ்சதாவிடங்கனி லொன்றாகிய சிந்தாமணி
புதிச்சமய நூல்களைத் தம்மத நூலேபோ லபிமானித்தும்,
யுமை மேம்பொருளை யன்னதன் கொள்ளகக் கிணங்கு
புரைசெய்த “நவின்ற வாய்மை” கச்சினர்க்கினியாரும்,

— பாற்குந் தென்சொற்கும் வரம்பாகு நான்மறையு மற்றைநூலு
பாற்ற பொருட்கெல்லா மெல்லையதாய்நல்லறத்துக்கீராய்வேறு
பற்றுத் துணையினறிப் புகழ்பொதிந்த மெய்யேபோற்பூத்துவின்ற
பற்றுத் தண்சார லோங்கியவேங்கடத்திற்பென்றுறுதிராமாதோ”

என்று கவிச்சக்கர வர்த்தியார் கம்பநாட்டடிகளும்,

த்திக்கொரு வித்தாகிய திருவேங்கட பென்னுந்

கிச்சொரி யருவித்தட வரவக்கிரி சார்ந்தான்

என்று ஸ்ரீமகா பாரதத்துள் ஸ்ரீமத் வில்லிபுத்தூராழ்வாரும்,

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமங்கிமாந்தகு லேகம;

மு க வு ரை.

—o—o—o—

ஸ்ரீவைகுந்தமாகிய “நலமந்த மில்லதோர் நாட்டி லந்மில்
புத்தடியு’ருடன் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணம்,
எனய்யும் பொருட்டு அர்ச்சாவதாரமாய் இந்நில வுகின்
காயிலகொண் டெழுந்தருளி யுள்ள திவ்விய தேசங்களுள்
பெற்ற கோயில்-திருமலை-பெருமாள் கோயில் என்னு
ளொன்றாய், வராகாத்திரி-சேஷாத்திரி-சிங்காத்திரி-சிஷ
ஆஞ்சலசலம் - கருடாசலம்-வேங்கடாசலம் - கனகாசுலம்-
-சிந்தாமணிகிரி- ஸ்ரீநிவாசாசலம்-தீர்த்தாத்திரி-தருமாத்ரி-
முதலிய பல திரு நாமங்களுடன் விளங்குவதாய், ஸ்ரீரத்
ம-ஸ்ரீமகாபாரதம்-வராகம்-வாமனம்-காரூடம்-பதுமம் - பிர
ண்டம் - ஸ்காந்தம் - மாகாகண்டேயம்-பவிஷ்யோத்தரம்
இதிகாச புராணங்களால் புகழப் படுவதாய், “மய வற
மருளப் பெற்ற ஆழ்வார்க ளொன்பதின்மர்களாலும் மங்கு
செய்யப்பட்டதாய்த திகழும், “திலகமுலகுக்கென நீநிற
ட” மென்னப்பட்ட திருமலையை,

நடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமு” என்தம்,

“ வீங்குரீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை
விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தாணத்து
மின்னுக் கொடியுடுத்து விளங்குவிற்ப் பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்

“வந்திக்க வந்தனை கொள்ளென்று கந்தனு மாதவருஞ்
சிந்திக்க வந்தனை வேங்கட நாத.”

என்று அவ்நடப் பிரபந்தத்துள் ஸ்ரீமத் திவ்வியகவிப் பிள்ளைப்
பெருமானையங்காரும்,

“இரவி மண்டலத்தும் பயோததி யிடத்து மிந்திரம் சூபேந்திரனயு
மருவுமென் செயலா லேதிரிதாமாவென் றெனக்குப்பெயர் வகுத்தேன்
தரையினி னரங்கம் வேங்கட முட்டஞ் சாலக்இராமம் புட்கரம்வான்
சுரர்துதிவதரி கைமிசவனஞ் சிங்காத்திரி யிவையெட்டுஞ் சுவயம்.”

என்று ஸ்ரீமகாபாகவதபுராணத்துள் திருமால் சுயம்புத்தலங்க
ளொட்டனு ளொன்றென்று மதுரகவி வரதராஜ ஐயங்காரும்,

திருமாலின் தசாவதாரங்கனையு மடக்கியப்பாடியு வெண்பா
லில் “மெச்சபுகழ் வேங்கடவா” என்று காளமேகப் புலவரும்,
“கடன்மல்லே திருவல்லிக் கேணிபுட்குழிநகரங்கடிகையெங்கோன்
இடவெந்தை வேங்கடமாமலைநொண்டைநாட்டிவையோ ரெண்மூன்ற
என்று பிரபோதசந்திரோதயத்துள் திருவேங்கடசுவாமியும், [ப்பால்”

“விரிதலைந்லங்கடந்தோன் வேங்கடத்தருகடைந்து
பரசுராமேசுரத்தின் பாலடைந்தெழிற்காளத்தித்
திருமகட்காரமென்னச் சிறந்துதீத்திசைதிரும்பி
பொருவிலோங்காரமுதூர்ப் புகுந்துபோய்க்கடல்புக்கன்றே.”

“அரவணைச்செல்வன்வாழு மந்தமிழ்சிலத்தினெல்லை
திருமலைகண்டுகொண்டோர் செறிவினைத்தொடரறுக்கும்
பெருவரைகண்டிழைஞ்சிப் பிறங்குவெள்ளருவிதாழும்
பொருவருமேமகூடப் பொருப்பிணையினிதுகண்டான்.”

என்று சீகாளத்திப்புராணத்துள் வீரசைவமதத்தினராகிய சிவ
ப்பிரகாசரும்,

விருப்படியார் சொரிந்தவறுகலருடனே விழியிடந்த வேட்காலிற்
 செருப்படியமுகந்தபிரான் காணத்திகாரமெனுந்தெய்வப்பூமி
 பருப்பதமாகியும் விளங்குந் தண்ணீர்க்கொழிக்குமலர்ப்புதுணையோந்
 யருப்படியுந் துழாய்மார்பன்வுடமலைமேலிருந்துகண்டெவண்கமர்தோந்

என்று அருணாகல் புராணத்துள் சைவ எல்லப்ப நாவலரும
 புகழ்ந்து துதித்துப் பாடிய திருவேங்கட முடையான் விஷயம்
 சொன்னயம் பொருணயம் பொலியுமாறு திருவேங்கட
 என்னும் இன்னுள் பருளிச்செய்த துலாசிரியர் சரித்திர முதலியன
 ஒன்றுத் தெரிந்தில. தெரிந்தார் அறிவிப்பாராயின் அவர் பெயருடன்
 மறுபதிப்பிற் பதிப்பிக்கப்படும்.

உலா என்பது, இனம் பருவமுற்ற தலைமகனைக் குலங்
 குடிப் பிறப்பு மங்கலம் பரம்பரையிவற்றா னின்னானென்பது தோன
 றத் தலைமையாய மகனாகையர் அருங்கிய தெருவில் அத்தலைவன் பவனி
 வாப் பேதைமுதலிய ஏழு பருவப் பெண்களுங் கண்டு தொழுந்தாத
 கோரிசைக்கலிவெண்பாவாற் பாடுவது.

இக்கனம்.

தே. சடகோப பிள்ளை

வளவனார்

ஸ்ரீ

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	உ	யாராயத்	யாராய
௪	௩	தெழுந்தவத்தோர்	தெழுதவத்தோர்
௧௦	௧௬	படிபஞ்சு	படிபஞ்ச
௧௧	௧௪	புழுக்கலுஞ்	புழுக்கலுஞ்
௧௨	௩	செய்ய	செய்த
௧௧	௧௬	பொற்றா ரி	பெற்றாரி
௧௧	௧௬	காள	காளே
௧௧	௨௧	யச்சுதனா	யச்சுதனை
௨௩	௨௨	லுற்றளக	லுற்றிலிள
௨௪	௬	குலைந்ததோ	குலைந்தவோ
௨௮	௩	மக்கூனி முதுகூனி	மக்கூனி முதுகூனக்
		கூனைக்	கூனைக்
௨௯	௨	குழிந்து	குழைந்து
௧௧	௮	தன்புடை	தன்படை
௧௧	௧௨	வறக	வர்க்க
௩௩	௮	டுறத்தா	டுறந்தா
௩௬	௪	யிலக்குமனை	யிலக்கனை
௩௬	௮	மத்தன்	மத்திக்
௧௧	௨௦	வெற்றி	வற்றிப்
௪௨	௧	மதுரவிரற	மதுரரச
௧௧	௨௦	முமுகிய நீ	முமுகினு
௪௪	௧	நேரெறறு	நேரேற்று
௧௧	௧௩	கம்பிற்	கம்பிற்
௩௧	௧௮	வனைந்த	வளைத்த
௩௨	௧௯	செயதே	செயதே
௩௬	௩	சிவமே	செபமே
௧௧	௪	தவமே	தபமே

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீமங்கமான்நகுரவேநமஃ.

திருவேங்கடவுலா.

கா ப் பு.

நேரிசைவெண்பா.

மருவுலா வந்தார் வடமலையான் மீதே
திருவுலா வொன்றடியேன் செப்பக்—குருகையர்கோன்
காப்பரவன் காப்புவணன் காப்பனுமன் காப்புமயங்
காப்புனிதன் காப்பனுசன் காப்பு.

அவையடக்கம்.

கேரடியுலா வேங்கடத்திற் கொண்டலெனக்கொண்டாற்குத்
தேடியுலா வொன்றடியேன் செப்புதலே—நாடி.
யொளியூட்டு மண்டமெலா முண்டவழி றுண்ணப்
பொளியூட்டுக் காட்டுவார் போனம்.

ஸ்ரீ நூல்.

தலவிசேடம்.

பூமாலை பொன்மாலை பொற்பொன் பதுமணியின்
மாமாலை பச்சை வனமாலை—பாமாலை

சூடுமபி ராமன் சுருதியிலே நின்றுவினை
யாடுமபி ராம எனகிலேச—னீடுபசிக்

குண்பவள வாய வுலகைக் கவளமிட்ட
வண்பவள வாயன் வளவாய—னெண்பதின்ம
ரண்டமா லைத்திரளை யண்டத் தொடுத்தணிந்த
கண்டமா லைத்திரளைக் கண்டமால்—குண்டுகையிற்

சந்தியா னித்துச் சலந்தியா னித்துலகை
யுந்தியா னைப்படைக்கு முந்தியா—னந்தியான்
கோல வுமையுடனே கூடி யமுதருந்தப்
பால னனுகாப் படிக்கண்டு—வேலவா

தாருகனைக் கொன்றவினைத் தாகம்போர் தாரகத்தை
நாரணநா மத்தைநினை நாமத்தை—யோருருவே

சொன்னு லனந்தகற்பந் தூய்நீ ரளைத்தொக்கு
மென்னு வவனவனென் கேயென்ன—முன்னாளில்

வாசுகியை வீசையிலே வாதரா சன்சருவ
வீச மகமேரு வின்பிள்ளை—காசுநகர்

நங்கைக் கொருதெற்கே காவதமுந் நூற்றிலே
நீங்க மலையாய்த் திருமலையா—யங்கரங்க

திருவேங்கடவுலா.

௩

நாராயணமலையாய் நாகமலை யாய்ஞான
 வாராக பூமி மகாமலையா—யாராயத்
 தருமமலை யாயஞ் சனமலையாய்ச் செம்பொற்
 கருடமலை யாய்வேங் கடமலையா—யருளிடப்
 மாமலையாய் நின்ற வடமலைக்கே யானுரைத்த
 நாம நிதியை நவின்றேத்திச்—சேமமெனச்
 சங்கனுப னீசானன் சத்திகா பாலிசுகன்
 சுங்கன் பிருகு துருவாச—னங்கிரா
 மார்க்கண்டன் மாண்டவியன் வாழ்மேத வன்புலகன்
 கார்க்கியன் குதன் கலைக்கோட்ட—னூற்குசிகள்
 கோசிகள் வான்மீகன் கும்போ தயன்கணுவன்
 காசிபன் றக்கன் கவுதமன்—பாசதர
 னந்தன் பரத்துவச னுரதன் புண்டரிகன்
 சந்தன் மரீசி சவுனக—னந்தச்
 சனக சனந்த சனற்குமா ரப்பே
 ரனக மனேக மனேகர்—தினமவர்கள்
 வாயுப் பொசித்திருக்க மற்றோ ரடைபொசித்துத்
 தூயதவஞ் செய்யத் தொடங்கினார்—நீயும்போ
 வென்னப் பிதாவை யிறைஞ்சி யிளவேலோன்
 வன்னக் கலாப மயிலேறித்—தென்னிலத்துப்
 பக்கமதிற் பொன்முகரி யாய்வேங் கடநண்ணிச்
 சக்கர தீர்த்தந் தனிலாடி—மிக்கநெடு

கரு

௨௦

மாற்காலை நாற்கால் வணங்கிமணி வச்சிரத்தி
 னீர்க்கா லருஞ்சுனையை நின்றேத்தி—வேற்கையாற்
 சேனா பதித்தடத்தைச் சேவித் தெழுந்தவத்தோர்
 தானாடு தீர்த்தந் தலைக்கொண்டு—வானாடு
 பஞ்சா யுத்திர்த்தம் பாவிமுத னாற்றீர்த்தஞ்
 செஞ்சார் பிரமதடஞ் சென்றேத்திக்—கஞ்சமடுப்
 பாண்டவதீர்த் தங்குடைந்து பாவநா சத்தனைந்து
 தூண்டு மெலுப்புச் சுனைமூழ்கி—நீண்டிழியு
 மாகாய தீர்த்த மனைந்து கொடிவழியின்
 பாகாய தீர்த்தம் பரிசித்து—வாகாய
 நாவலூற் றிற்பொருந்தி நல்விண் ணவதீர்த்த
 மாவலாற் றாவி யளாவினே—பூவிருந்த
 வாயவிய மச்ச வராகதீர்த் தங்களெனுந்
 தோயமெலாங் காயமெலாந் தோயந்தேறி—யாயத்
 தமர்பாய் கோனேரி யாடிமறை பாடிங்
 குமரதா ரைக்கே குறுகித்—தமரகத்தோன்
 செப்புமெழுத் தெட்டுந் தியானித்து நின்றளவி
 லிப்புனித னப்புனித ரெல்லோர்க்கு—மப்பொழுது
 குண்டலங்க ளாயிரங்கள் கோமர மாயிரங்க
 ளண்டரண்ட மெய்யிலே யாயிரங்கண்—மண்டலங்கள்
 வைத்தமுக மாயிரங்கள் வண்பாணித் திண்புயங்க
 ளெத்தனைநா றாயிரங்க ளென்னவே—மொய்த்திலங்கு

வின்பூத்த மேகமென மேவிடலு மாதவருந்
தன்பூத் தவிசோனுஞ் சண்முகனுங்—கன்பூத்துப்
பார்க்கவச மல்ல பானே தனிமுகமும்
நாற்காமு மாயெமக்கு நல்கென்னக்—காற்கமலக்
கோனேரித் தென்கரைவை குந்தவிமா னத்தெளிதாய்த்
தானே யவதரித்த தம்பிரான்—றேனார் ௩௩

திருவேங் கடத்தரசு சென்பகவா சற்கோ
னெருவேங் கடத்தி லுறைவோ—னருளுடைய
ரித்தன் மலைகுனிய நின்ற னிழல்விலங்காப்
புத்தலரத் தாணிப் புளியினுன்—சித்தருள
வாச னெழிற்சினி வாச னமக்கெதிரே
பேசி வரமளிக்கும் பேராளன்—கேசவன்
செங்கனி வாயன் திருவேங் கடமுடையான்
மங்கையலர் மேன்மங்கை மார்பினுன்—கங்குல்பகல்
வெற்றிப் புழுகொழுகு மேனியான் காணிக்கை
கிற்றற்பத் தாய நிரப்புவேன்—பொற்றிகிரி ௪௦
தொண்டைமா னுக்களித்தேதான் தொண்டரெலாம் வந்துப
கண்டுபோ மென்றுகாங் காட்டுவேன்—கொண்டல் (தங்
வெறுங்கைவே டன்பெரிய வேங்கடத்து வாணன்
சிறந்தபல வானவர்பூ சித்தா—னிறைந்தகவி
நீழ்வாரத் தேதொழுது நின்று கனிந்துருகி
யாழ்வார்கள் பாடு மணிமலையான்—யாழ்வான்

றிருப்பதியிற் பாம்பணையான் சித்திரகூடத்தா
 னருட்புணைந்த வேங்கடக்கோட் டத்தான்—பொருப்பினய
 வஞ்சனைவெற் பாளனழகப் பிரானெய்திக்
 கஞ்சையிலே பெண்கொண்ட கட்டழகன்—பஞ்சவர்க்கு ()
 ளச்சுவதி தேரை யருச்சுனனுக் கோட்டினுன்
 பச்சுருவன் கோவை பரணியா—னிச்சுதரைக்
 கார்த்தியையென் றேருந்தி கட்டுரைப்பான் வேதாவின்
 வாய்த்த வுரோகணியின் வர்க்கத்தான்—கோத்தசிலை
 வேழக்கா னோடி மிருகசிரத் தேயெய்தா
 னாழக் கனதரங்க வாதிரையான்—வாழியமட்
 பூரிபுணர் பூசத்தான் பூசத்தா னுண்மகிழ்வா
 னீனரெலா மாயி லியம்பரியான்—வானவர்கள்
 பூரிமகத் தானணிகற் பூரத்தா னுத்தரத்தான்
 சீரியவத் தன்மணிரா சித்திரையான்—வேரிமழை ௩௦
 யன்னவெழிற் சோதியா னாவிசா காப்பதத்தான்
 மன்னனுடன் வந்தாண் மணவாள—னுன்னி
 யலையத்தி கேட்டை யடுமூல மாணன்
 பலபொற்பூ ராடம் பரத்தா—னிலவாய்
 நகைக்குமுத்த ராடவெழி னற்குரவை யானான்
 மிகைத்ததிரு வேணத்தின் மீதா—னிகைத்தா
 யிதையவிட்ட மாண னெனதுபகை வெற்பைச்
 சதையவிட்ட பூங்கமலத் தாளான்—குதையம்பா

லப்பூரட் டாதி யமரர்க்கா யுத்திரட்டா
திப்பூத நென்தை யிரேவதிக்கோ—னெப்போது ௫௫

மேட விளைதாளான் வித்துநூற் றுவர்தந்தை
மேடமே யென்ன விரித்தான்—மேடமே

யிடபமென வீட்டினு னிடபமே தீச
னிடபணிமு னேனிடபற் கிறைவ—னிடப

நகமிதுன தேசமே நண்ணினே னாத
மிகுமிதுனத் தோன்றுடய மேகஞ்—சுகமிகுத்த
கற்கடகம் வந்தொன்றக் கற்கடகம் போந்தொன்றக்
கற்கடகஞ் சேர்ந்த கரத்தினுன்—கற்கடகன்
சிங்கக் கொடியோனைச் சின்னபின் னஞ்செய்தோன்
சிங்கமலை மேவு நரசிங்கம்—சிங்கத்தி ௭௫

லேறுகன்னிக் கேதிகிரி யீந்தோ னிலக்குவனைக்
கூறுகன்னி யாகுமரி கொள்கின்றேன்—வீறுகன்னி
மாடத் துலாவுகின்ற மாதுபொருட் டால்வாரி
சூடத் துலாக்கடலைத் தூர்த்தோன்—ரூடசையாம்
விருச்சிகத்துக் கொப்பான வீணிதலை பேய்ப்போல்
விருச்சிகத்தை வேவ விடுத்தோன்—விருச்சிகத்துத்
தனுசுபடா நெஞ்சுபோற் றண்ணந் துழாயான்
றனுசுபடா விற்பிற் றரிப்போன்—தனுசுவத்தின்
மகர குண்டலத்தான் மாமகர வாரிதியின்
மகரைவென் றேனைவென்ற மாயன்—மகுடங்கள் ௭௬

அ திருவேங்கடவுலா.

கும்பங் குடங்கரிணைக் கொங்கையரைக் கூத்தாட்டுங்
 கும்பனிகும் பன்வீழக் கோவித்தோன்—கும்ப
 கரணன் றலையைக் கடன்மீனங் கவ்விக்
 கரணமிடத் தூண்டுங் கணையான்—கருணையா
 லாதித்த னைச்சசியை யங்கா ரகன்றண்ணைப்
 போதித்த நம்புதனைப் பொன்னவனை—வாதித்த
 வெள்ளி தனைச்சனியை வெட்டுண்ட துட்டர் தமைத்
 தள்ளி விடவேசலிகை தந்தோ—னொள்ளிய
 சித்திரைதர் னென்றோன் றேவாதி தேவன்
 சித்திரைதா னென்றோரைச் சிறுவோன்—சித்திரையாய் ()
 வையாசி கூறு மறையோர்கள் சிந்தனையே
 வையாசி யீந்த வரதன்—வையகரன்
 ஆனிய மத்திடவே யாகுக் கசடர்களுக்
 கானிய மத்தை யறிவிப்பே—னானிலமே
 லாடி வராதிருந்தா லாகா தெனத்தள்
 ளாடிவர வேயாவி லாடினே—னாடிபா
 லாவணியைக் கூடாம லாகவரை யேத்தினே
 னாவணியி லேசைதனி லோகையா—னாவணியில்
 வந்தபுரட் டாதிபெல்லா மாற்றுவோன் வீடணனை
 வந்தபுரட் டாதிலங்கை வைகென்றான்—வந்துபுர
 மற்பசித்த பேர்களை யவரவரென் றன்னமிட்டா
 னற்பசிக்குந் தீங்குக் கணுகாதோ—னற்பசிக்குஞ்

சிந்தியா னோகார்த் திகையார்க்குச் செல்வமே
 பந்தியா கார்த்திகைக்க பாலியான்—சிந்தையாய்
 மார்கழியா வாச மணிமா ஷளான்மங்கை
 மார்கழியா தெய்யு மகன்றூதை—மார்கழியா
 மாத்தையி லேமலைவான் வானெறியே நேயனுக்கு
 மாத்தையிலே சொர்க்கம் வழங்குவோன்—மாத்தையிலே
 மாசியா வேதா வழியே மகம்புரிசோ
 மாசியாம் வேதன் வணங்குவோன்—மாசிமாப்

௮0

பங்குனிக்குப் பிஞ்சு பலிக்குங் குருநாடு
 பங்குனிக்கச் சொன்ன பரந்தாமன்—பங்குநனைத்
 தேரிருக்கச் சொல்லிச் செலுத்தினான் நேவருக்குப்
 பாரிருக்கச் சொல்லிப் படிவித்தோன்—றாரிருக்குஞ்
 செப்போ டிருக்குந் திருவிருக்கு மார்பினே
 னெப்போது மென்னெஞ் சினிலிருப்போ—னப்பேழுங்
 காயத்தா னெய்தகருங் காயத்தான் மேலையா
 காயத்தா னுயேன்ச காயத்தா—னாயிரா
 மத்தினு னந்தணரோ மத்தினு னன்மறைச்சே
 மத்தினுன் பாலாழி மத்தினுன்—மொய்த்தமறை

௮1

யங்கத்தான் பெர்பாண்ட ரங்கத்தா னெல்லாந்த
 னங்கத்தான் செங்கைச்சா ரங்கத்தான்—சங்கத்தான்
 றன்கைத் திகிரியான் றண்ணந் திகிரியான்
 றென்கச் சியிலத் திகிரியா—னன்கைக்கு

ளோட்டினு னுண்பலியை யோட்டினுன் வைகுந்த
 நாட்டினு னென்புலமை நாட்டினுன்—கூட்டுமறை
 நாதநா தன்கிடைக்கு நச்சினு னச்சினுன்
 வேதவே தன்சபரி மெச்சினுன்—கோதிலா
 னூரவா ரச்சபையி லாடுவா னூடுவான்
 பாரபா ரன்சுருதி பாடுவா—னீருடுத்த

கூ0

வன்னமே யன்னமா வன்னத்தா னுமருப்புச்
 சின்னமே சின்னமாஞ் சின்னத்தான்—பின்னே
 மணவாளன் வாளன் மதுகுதன் குதன்
 குணவாளன் புட்டேகாபன் கோப—னிணமே
 பராவு கலப்பை பரசுசர சாப
 விராம விராம விராம—னராவிற்
 படியளப்பா னெற்கும் படியளப்பா னண்ட
 முடியளப்பா னென்று முடியா—னெடிய
 வடமா மலையான் வரத்தா னெதிர்கொள்
 வடமா மலையான் வரத்தான்—படிபஞ்சு
 பூதங்க ளப்பன் புராணமறை நூற்கப்பன்
 மூதண்ட ராசிக்கு முன்னப்பன்—வேத
 முனைவருக்கு மப்பனொரு மூவருக்கு மப்ப
 னனைவருக்கு மப்பனா மப்பன்—நனதந்
 திருப்பதியி லாழ்வார்தந் தீர்த்தமும்பூங் காவும்
 விருப்பு மடிப்புளியின் வீறும்—பொருப்படியிற்

கூரு

கோபுரமுந் தண்ணீர்க் குளிர்மண்ட பத்திரஞ்
மாபெரிய வேற்ற வனப்பாடுஞ்—சோபனஞ்சேர்

சிற்பேற் றமுநர சிங்கர்கோ விற்கிரியும்
பற்றேற்ற வேணிப் பழுக்குன்றுஞ்—சுற்றேற்ற க00

முந்தியகா னுறு முழங்கான் முறித்தாணு
மெந்தைகிரி யன்னைக் கிருந்தாணு—மந்தத்

திரும்திலும் பட்டணமுந் தெய்வத் தெருவுந்
தருவனமுஞ் சாரலுஞ்செஞ் சாந்துங்—குருகினமுந்

தென்ன வனமுஞ் செழும்பாளையங்கமுகுங்
கன்னலு நெல்லுங் கதலியும்—புன்னையிலே

கூவுங் குயிலுங் குளாஞ்சியுஞ்செம் மாதளையு
மாவும் பலாவு மதவேளுங்—காவலரு

மன்னநடை யாரு மரிபிளவும் வெள்ளிலையும்
பொன்னு மணியும் புழுக்கலுஞ்—சன்னிதியுந் க00

செங்கே தகையுந் திருக்கோலே. ரிக்கரையுந்
கொங்கேறுந் தென்றற் குளிக்காற்று—மெங்கேயுண்

டாரே யினிலே றலங்காரம் பாடுவா
ராரே பிறர்கொண் டலங்கரிப்பா—ரூரே

பரமபத மிந்தப் பசையிரா தென்றே
மரகதவெற் பன்மலைக்கு வந்தா—னரிகரியென்

ப வ னி.

நெம்பிரான் கம்பத் தெடுத்தா னிறகனகைக
 கொம்பிழிவ தென்னக் கொடியேற்றி—யம்புயனார்
 செய்பபுரட் டாசித் திருநாளி லேயொருநா
 ளெய்தியவை குந்தத் தினுமிழிந்து—கைதந்து கக0
 வாழந் திருமா மணிமண் டபத்திருந்தே
 யாழந்து கைய ரிருபாலுஞ்—சூழப்
 பழம்பணியுங் குங்குமமும் பங்கயமின் பாதச்
 செழுஞ்சுவடுந் தண்புழுஞ் செச்சைக்—சூழம்பாய்
 நிறைந்தவெலா நீக்கிமணி நீலமலை யாக்கி
 வெறும்புறத்திற் காட்சி விரும்பி—யறங்கிளருஞ்
 செய்யா னகக்கூர் தெரியவோ வெண்ணெய்தயிர்
 நெய்யா டியமுடையை நீக்கவோ—கைவார
 வாகரய கங்கையுட னம்பொற் கடாரநீர்
 நீகார நற்கலச நீராட்டித்—தோகையோ கக00
 டொற்றாடை மெல்ல வுலகலைபா தேயொத்திச்
 சிற்றாயர் தாம்பின் செயலெண்ணிப்—பொற்றாரி
 லள்ளியப்பு கற்பூர் மஞ்சனவெற் பிற்சாத்தி
 வெள்ளிவெற்ப தாக்கி விசாலமாய்—வெள்ளிவெற்பை
 யஞ்சனவெற் பாக்கவே யாரப் புழுகொழுக்கி
 மஞ்சரிப்புஞ் சின்ன மலர்தூவிச்—செஞ்சடரின்
 பன்னிரண்டு சூரியரும் பாணுகுலத்தேபிறந்தாற்
 தென்னசெயத் தக்கோ மெனவெண்ணிப்—பொன்னின்

கிரண வலிதொகுத்த கேண்மையென மின்னத்

தருண நுணமகுடஞ சாத்தி—யிரணியவி

க 2 0

லம்புடனே வந்ததென வம்மவுலிச் சூரியர்கள்

விம்பமெனக் கோரம்ப மேற்கட்டி—யும்ப

நுலகளந்த காலத் துடுப்படிந்த தென்னத்

திலகமணி விம்பந் திருத்திக்—கலைகுறைந்த

தண்டிறைபு மீசன் சடைப்பிறைபு நாணவே

வெண்பிறைநா மத்தை விதானித்துப்—பண்புமறை

யெத்தோடு மாழ்வா ரிசையிருந்த பண்டாரத்

தத்தோடு முத்தோ டலங்கரித்துச்—சித்ரமதி

மண்டலத்தைக் கீறி வருமுபய பாணுவெனக்

குண்டலத்திற் காந்திக் கொழுந்தோடக்—கண்ட க 2 0

மொருதானே மூன்றுலகு முண்பதற்குக் காட்டும்

விருகாந் திருச்சரத்தை வீக்கி—யருணவெயிற்

சேகுபுரி குண்டலமாஞ் செங்கதிரை வெற்பிலும்பாய்

போகியென வாகு புரிகாந்த—மாகும்ப

வெங்கதமா தங்க விடங்கமணிக் கிம்புரிபோ

லங்கதமா தங்க வணிபொங்கத்—தங்கனிலே

நங்கணங்க ணாதெனென நாகரெலா மீன்றமணிக்

கங்கணங்க ணின்று கதிர்வீசச்—சங்கநிலா

சக்கரத்து வெய்யிற் சமராடு மார்பிலே

புக்கிருந்தா னரசல் புனைந்தாட—மிக்கநறைத்

கந 0

தண்டுழாய் மாலை தழுவு நிலாக்கோவை
 வண்டுழாஅ நின்று வனப்பெய்த—வண்டங்க
 ஞள்ளிருந்த விம்பமென வொண்மழைக்கு ளாஸியெனத்
 தெள்ளியமுத் தாரத் திரணெருங்க—வள்ளல்
 கருங்கடலின் பத்திக் கனகநவ ரதநத்
 தரங்கமெனப் பல்பதக்கஞ் சாத்தி—யருங்கலச
 வட்டமுலை தாங்குதிரு வந்திருக்க மார்பிலே
 யிட்டமணி பீட மெனவிளங்கச்—சிட்ட
 ரிலக்கணத்தி லேந்துமறு விர்திரைதன் கொங்கை
 மலைக்களப கத்தூரி மானக்—குலத்துளவும் கரு
 பொற்பூணு நூலும் புரிநூலு மேகத்துள்
 விற்போல் விழிக்கு விருந்தோம்ப—நற்பணிலப்
 பாலடையின் பாலுதரப் பல்லுயிர்க்கும் பாய்வதுபோன்
 மேலுடையே காச மிளர்ந்தசைய—நாலோன்
 புடைத்தெழுந்த வுந்திமடுப் பொற்றா மரையிற் [கை
 சுடர்க்கொடிபோற் பொன்னரைஞாண் சுற்றி—யடுக்குல
 யொட்டியொட் டானிடையி லொட்டிழா ணத்தரைநூற்
 பட்டிகையாற் கட்டிப் பரிசித்துக்—கிட்டவே
 கச்சிறுக்கிச் சீருவுங் கட்டிக் கருதார்தங்
 கைச்சிறுக்கி மார்நாசி கம்பிக்கத்—தைச்சவிழிப் கசு0
 போதாள் சருவுமெனப் பூவிருந்த பொற்றொடையைப்
 பீதாம் பரத்தாற் பிறம்பேணிப்—பூதலத்தி

லெங்களுக்கு மெமமை யெழுதினா ரைப்படைத்தார்
 தங்களுக்கு மூதாதை தாளிலே—மங்கலப்பொற்
 செஞ்சதங்கை பூட்டியிளஞ் சேயாக்கித் தேவரெல்லாந்
 தஞ்சதங்கை கூப்பிச சரணென்ன—மஞ்சரிய
 வெண்டையமுந் தண்டைகளு மின்னோட முன்னோடிச்
 சண்டையிடு மாபோற் சலசலெனப்—பண்டித்
 தரையளந்த சேவடியைத் தானளந்தோ மென்று
 திருவடியி ணங்கித் திகழத்—துருவியொளி கசரு
 சன்னபின்ன லாகத ததைந்தபரஞ் சோதியுரு
 வின்னதென வைய மிசைவிக்க—வுன்னவே
 சந்திரநீ லோற்பலமாயச சாத்தியகோ ரம்பமதை
 யிந்திரன்கா ணிக்கை யெனவீந்து—வந்தவுணர்
 சாராம லோதித் தரைகிள்ளிப் பூவைமார்
 நீராளு சனமெதிரே நின்றேந்தி—யாரோனு
 மெண்ணாது தன்னுள்ளே யெப்பொருளுங் காட்டிறைக்குக்
 கண்ணாடி காட்டியிணை காட்டியே—யண்ணல்வழி
 வாராம வின்றைமட்டு மன்னிய தென்மங்கை
 பூரானே முன்னோ யுடன்படுத்தி—யாரணத்தான் கரு
 மங்கலகீ தத்துதியால் வைகா னசவிதியா
 லங்கரங்க வைபோகத் தர்ச்சித்துப்—பைங்குறியோ
 டாறு சுவையமுத மாயிரகோ டித்தளிகை
 நூறு முகமாய் நுகர்ந்தருளி—வீறெலலா

கக

திருவேங்கடவுலா.

மேவியடைக் காயமுதம் வெள்வெற் றிலையமுதந்
தேவியரோ டேயயின்று சீராடிப்—பூவைமீ
ரண்டருடன் பொற்கோயி லாலயங்கள் பொன்வெள்ளி
மண்டபங்க ளாயிரக்கான் மண்டபங்க—டொண்டர்செயும்
பல்சிறப்பு மண்டபங்கள் பார்ப்போம் பவனிக்கு
வல்விரைந்து பல்லக்கில் வாருமெனச—செல்வரிசை
பூரி சொரிந்து புராணமறை யோர்வாழ்த்த
வீரமணிக் கேடகத்தின் மீதேறி—வாரியென
வொற்றை முழங்க வுபநிடங்க ளார்ப்பெடுப்பச
சுற்று மலாசொரியத் தோன்றியே—வெற்றிநிறை
செண்பக வாசலிலே தென்றலுலா முன்றிலிலே
பண்பலிபீ டத்தின் பரப்பிலே—தண்பனிநீர்
வீச வுலாவி விளங்குமணி வைகுந்த
வாசலெழிற் கோபுரமும் வந்தெய்தித்—தேசபொழி
வச்சிரத தட்டு வயிரோரி யப்பலகை
பச்சை யிருசு பவழத்தா—லசசுப்
பதுமரா கக்கொடிஞ்சி பன்னகமா ணிக்கங்
குதிகொளா ணிக்கனக கும்பங்—கதிரிலகூங்
கோமே தகமகுடங் கோலமெலாம் பொற்கலிங்க
மாமேரு வொத்த மணித்தேரிற்—ருமே
திருமார் பிரியாத தேவியுட னேறி
யிருதேவி யார்க்கொருதே ரீந்து—புரசதிரப்

கக0

பேரி முழங்கப் பிளந்ததய னண்டமெனத்
தூரியங்கள் கோடி துவைத்தார்ப்பக்—காரளவி
லீந்திர வட்டத் தெகினம் பறந்ததெனச்
சந்திர வட்டந் ததைந்தாடப்—பந்தரிஞ்

௧௭௫

சேறாடிப் பிச்சஞ் செழுங்கொடிக ளண்டத்தி
லாராடி யப்பா லசைந்தாட—மாறாடி

மெத்துதவ ளக்குடைக்கீழ் வெண்சா மரைக்கற்றை
சுற்றுலிலாக் கற்றை சொரிவதென—வெத்திசையுங்
கட்டியத்தர் வேத்திரத்தர் காளாஞ் சியரடைப்பைப்
பெட்டியத்த ரெங்கும் பிறங்கிபிட—மட்டுமலர்ச்
சேனைத் தலைவர் திருப்பிரம்பு தேவர்பெருந்
தானைத் தலைவர் தமைச்சாட—ஞானத்

திருவடியார் தம்முடனே செம்மலரிற் பிள்ளை
யருமறையா லாகியறையத்—தருவனத்து

௧௭௬

வரசு மலர்மழைபோல் வாணவர்கோ மான்சொரிய
வீசெரி காள விளங்கேந்தப்—பாசதரன்
பெற்றற்றண்ட ரோடே புகுந்து திள்ளிலக்கப்
பற்றி நிருதி பஸீபோற்றச்—சுற்றும்

வருணன் பணிரீர் வழங்கிவர வாயு
விரவியொளி ராலவட்டம் வீசப்—பொருள்குழப்போன்
போல வளகேசன் பொன்கொழிப்ப வீசானன்
கேரல நடனருடன் கூத்தாடச்—சீலமுடன்

கஅ திருவேங்கடவுலா.

வெங்கதிருந் தண்கதிரு மீதிற் குடைகளுடன்
செங்குடையாய் வெண்குடையாய்ச் சேவிப்பப்--புங்கவருஞ்

சோகமறு நித்திய சூரியரு மீரேழு

பாக வதரும் பணிந்தேத்த—வாகைப்

பெரியாழ்வார் பொய்கையார் பேயார்ஹு தத்தார்

பரியார் பரமபதம் பாய்ந்தார்—விரிமறையோ

ராயிரமாச் செய்தா ரணிமழிசை யாராவ்கர்

கோயிலெலாங் கண்டுபதங் கூடினார்—தூயசெழும்

பத்த ரடிப்பொடியார் பாணனார் தென்குருகூ

ரத்தரையே பாடி யருள்பெற்றார்—முத்தி

யெதிராச ராச மெதிரே கருணை

முத்திரா நயனநீர் மூழ்க—விதிவழியாய்த்

கஅடு

தேடித் திரியுந் திருமுடியி லேயொருத்தி

சூடிக் கொடுத்த தொடைவீசச்—சேடகிரி

யச்சுதனார் செங்கோலு மப்பன் கருகூல

லச்சினை யு மேந்தி யிருபோது—நிச்சயமரீய்

லாகாய தெய்வீக வைபோக பாரகராய்ச்

சீகா ரியஞ்செய்வோர் சேவிப்ப—நாககிரி

மாற்குந் திருப்பதிக்கு மண்டபத்தின் முன்வரிசை

யேற்கு மெழுபத் திருவோரு—நாற்காளை

யேத்தெட்டு வானற் கிணையாகி யச்சுதனார்

நூற்றெட்டு வர்க்கத்து நூலேருஞ்—சர்க்கருணை கஅடு

மாறாம லர்ச்சனைசெய் வைகா னசச்சரிதை
யாறான னொத்தோ ரனைவோரும்—பேறான
கேள்விப் பெருமுக்கோல் கேசவன்செங் கோல்செலுத்தி
வாழ்வித் திடுமுபய மாதவரும்—வேள்விச்

சுருபர்க் கலர்மாரி தூவியவே காங்கி
யிருபத்து நால்வ ரினமும்—பரிவுற்றுச்

சங்காழி யொத்தியெமைத் தாங்குமெழு பத்துநாற்
சங்கா தனத்திருந்த தேசிகரு—மிங்காரு

நைவீணை நால்வேத நாதமுனி கோத்திரத்துத்
தெய்வீக விண்ணப்பஞ் செய்வோரு—மெய்வீதித்

ககி

தேரணிக்குந் தெய்வத் திருப்பதிக்கு மாதியாம்
பேரெழிற்புல் லாணிப் பெருமானும்—பாரறிய

வஞ்சனைவெற் பாளற் ககலாம லாழியஞ்செய்
மஞ்சனகா லத்திரா மாறுசனும்—கஞ்சனெனச்

செங்கையெழுத் தாணித் திருவாண் டெழுத்தெழுது
மெங்கடிரு நின்றையோ ரெல்லாருந்—திங்கள்வழி

செற்கோல மேனியனார் செண்பகவா சற்காக்கும்
பொற்கோயில் கைக்கோளப் புண்ணியரு—மற்காலஞ்

சீராட்டி யாட்டித் திருவந்திக் காப்பெடுத்துத்
தாராட்டி நாவோர் தமிழ்காட்டிப்—பாராட்டி

கககி

வாளம் படைத்து வசிகரித்து மன்மதனை
யாளெம் பெருமா னடியாரு—நாளுமவர்

மன்ற லளக மணங்கூர் மகரந்தத்
 தென்றலிலே யேறிவருஞ் சித்தசனு—நின்றநிலைப்
 பத்துடனே நாலாய்ப் படைத்தபுவனப்பத்திக்
 கொத்தடியா ராருங் குழாங்கொள்ளச்—சத்துருவாங்
 கோதமனை யிந்திரனார் கொண்டாட நாலுமுக
 வேதன் றிலோத்தமையை மெச்சியிட—வோதக்
 கடலேந் துலகமெலாங் காத்தபிரான் வந்தான்
 வடவேங் கடத்தரசு வந்தான்—றொடர்கதியைக் 200
 கைமரவி னுக்குமொரு காலமா வென்றருள்சே
 வைமாத வப்பெருமான் வந்தான்—பைமா
 வனந்த கருடா சலத்திருப்பான் வந்தான்
 மனந்தனிலே வீற்றிருப்பான் வந்தா—னினைந்து
 பொழிவிழியா னந்தப் புலவர்பிரான் வந்தான்
 வழிபுழகு மெய்யுடையான் வந்தா—னழகொழுகு
 நீல மலைகுனிய நின்றபெரு மான்வந்தான்
 மாலை யணிந்திலகு மால்வந்தான்—வேலைப்
 புடவிலய மாகாமற் பொன்னுதரந் தாங்க
 வடவிலையி லேதுயின்றான் வந்தான்—கடல்கடந்த 200
 சீராமன் வந்தான் சிவனே செபித்தாலும்
 வாரா விருந்தான் வரவந்தா—னேரலர்மேன்
 மங்கை மணவாளன் வந்தான்வந் தானென்று
 பைங்கனகச் சின்னம் பணிமாறக்—கொங்குலவு

குழாங்கள்.

பொன்மறுகி லேயுலவும் பொன்னாட்டுப் பூவைமார்
தன்மகர சாகரத்துத் தையலார்—மின்மழைக்கா
யேந்துகுடையிற்பிறந்தோ ரின்பவணையிற்பிறந்தோர்
காந்தருவ கிம்புருட கன்னிமார்—மாந்தருறை
மண்மகளி ராகி மழைகாண் மயிலினமோ
தண்மழைச் சாதகத்தின் சங்கமோ—கண்முகங்கால் உக0
கஞ்சவன மென்னக் கதித்தெழுமன் னங்களோ
சஞ்சரிகப் புஞ்சச் சமுகமோ—கஞ்சமுகந்
திங்க ளெனவே திரண்ட விடுத்திரளோ
தங்களிலே கூடுஞ் சகோரமோ—மங்கையரோ
வென்னமணி மண்டபத்தி னேழுநிலைக் கோபுரத்திற்
சொன்னமணி மாளிகையிற் சூளிகையிற்—பொன்னரங்கிற்
சாலைகளிற் சந்திற் சதுக்கத்தில் வேதிகையிற்
சோலைகளிற் பெண்பெருத்த சோலையாய்—மாலைத்
தகையீர் திருத்தேரைத் தாங்கீ ரிருகை
முகையீர் முலைக்களிறை முட்டிர்—வகையீர் உகரு
பெருமானை யென்பார் பெருமானை யெய்தார்
கிருமானை யுங்கொண் டெதிர்ப்பார்—பொருமானைக் (பார்
கொம்பொடித்தார் தம்மைமுலைக் கொம்பிற் பொரப்பார்ப்
வம்பொடித்தார் தாராரோ மற்றென்பார்—வெம்பொடியா

கொடிவழியி லேயங் குரித்தகொடி யாழ்வார்
தடமருவு சொற்றிருந்தாத் தத்தை—வடமலையிற்
கண்ணன்கோ னேரிதனிற் கஞ்சத் தருணமுறை
விண்ணவர் தீர்த்த விரைத்திவலை—பெண்ணின்முனே ௨௪௦

யந்தியிள வெய்யி லளிப்பிள் னைகளென்னக்
கொந்தளவு செய்யகருங் கூந்தலாள்—பந்திச்
சிரந்துலைந்து மீண்டுந் திரும்ப விலங்கேச
னிரந்துவரங் கொண்ட வெயிற்றாள்—பரன்கிரியிற்

சேனுலவு விஞ்சைச் சிறுரின் விரல்குழைப்ப
வீணையிசை யென்ன மிழந்துவாள்—பேணியரி
கையமைத்த பாங்கிற் கலியாக் கருங்கடலா
யையமெடுத்த தானடக்கு மாலமாய்—வெய்ய

சிலைபுகா வம்பாய்த் தினையளவுங் காமன்
கலைபுகா மானிருந்த கண்ணு—ளிலகுமணிக் ௨௪௧

குஞ்சரக்கோ டிற்ற குறைகண்டோ மால்குடையாய்ச்
செஞ்சிலம்பு வாங்குஞ் செருக்கண்டோ—கஞ்சனணி

மாமகுட பங்க மதித்தோ வரக்கன்மக
னோமகுட பங்கத்தை யுன்னியோ—தாமே
யினைக்க முளைக்கவரத் தென்றுளே வேறாய்
முளைக்கவிசா ரித்த முலையாள்—வளைக்கவரு

மைக்கூந்த லண்ணையர்க்கு வாய்முத்த மீவதற்குக்
கைக்கூலி கேட்குங் கருகூல—மெய்க்கூர்ந்து

சுற்ற முருகமணற் சோற்றுக்க லாராய
முற்றி லெடுத்துலவு முன்கையாள்—சற்று ௨௫௦
மெழுதரிய மேனி யிளகவிளை யாடிப்
புழுதிக்குள் மாணிக்கம் பேரல்வா—ளழகியதன்
பாவவா யைத்திறந்து பால்புகட்டி ரென்றீன்ற
பூவையர் முன்னம் புலம்புவாள்—கோவைவா
யேதோ சொலச்செங்கை யேதோ செயத்தானு
மேதோகண் டேதோபெற் றெய்துவாள்—மாதோ
முறுவன் முகத்துமிழன் முன்னோட வோடிக்
குறுக மிதித்துக் குழைவாள்—சிறுகூழின்
மண்ணிற் குழமணத்தாள் வைத்துட்ட மண்ணுண்டான்
வெண்ணெய்க் குழமணத்தான் விண்ணுண்டான்—கண்ணக
ராலி னிலைக்கு மசோதைக்குந் தேவடிக்குங் (னி
கோல விரேணுகைக்குங் கோசலைக்குங்—சீல
வதிதியன குயைக்கு மன்பிலாப் பேய்க்கு
மதலை யுததிக்கு மருமான்—சதுமறையின்
கண்ணிலே பாணியிலே கால்லே கந்தனிலே
மண்ணிலே பாவகத்தே வைகுவான்—பண்ணைத்
தருங்குழலாள் பாஞ்சாலி தன்குழலைக் காத்தான்
மருங்குழலா தேயெமக்கு வாய்த்தான்—கருங்குரிசி
லாதியொரு காதிமக னாதாவேள் விக்கழைத்த
சோதி விருந்திவருந் தூதினாள்—கிதையுரை ௨௬௦

நித்தன் மலைகுனிய நின்றான் வடமலைமேற்
 சுத்தன் பசந்தேறிற் றேன்றினு—னித்திருவைக்
 கைத்தாயர் மொய்த்தார் கடிதெடுத்துத் தேரிலே
 வைத்தார்முன் காணிக்கை வைத்தார்போ—லுய்த்தார்
 வணங்குவித்தார் கண்ணால் வடிவழகர் தம்மை
 யணங்குவிற்றோம் பாரென் றணைத்தா—ரிணங்குமிளங்
 கன்று பவமறியாக் கட்டளையெல் லாமறிய
 வன்று புதுக்கினு ளப்பேதை—நின்றிவளைத்.
 தாருமெனக் காட்டியகை தன்னைப்பு ராண்மருங்கிற்
 சேருமெனக் காட்டியகை சிந்தியா—ளாரமணற் ௨௬௫
 சிற்றிலுக்கு வேண்டியயற் செங்கைவளை யைக்கேட்டான்
 பெற்றுக்கந்தா ரம்புலியாய்ப் பேசினார்—மற்றொருகை
 யாழியே தென்று ளணிவிரலைக் காட்டாம
 லேழை பருதிகா ணீதென்றார்—தேரழிபோன்
 மீதிலுற்ற மின்னை விரும்பினான் வேங்கடவர்
 காதலுற்ற பொற்பாவை காணென்றார்—மாதிரீர்
 நற்பாவை யானக்கா னாடாத் தாருமெனப்
 பொற்பாதங் கொண்டு புவிபுடைத்தா—ளுற்பாத
 மேதாம் புவிக்கின் றிளங்கிளியே பாரீன்ற
 மாதா வவளலர்மேன் மங்கைகாண்—வேதாவைப் ௨௭0
 பெற்றவள்கா ணீயும் பெருந்தவங்கள் கூடினான்
 மற்றதிலே வாழ வருவாள்காண்—சிற்றினிலே

திருவேங்கடவுலா.

உள

யாயிரம்பொற் பாவையுனக் காடத் தருவமெனத்
தாயர் கொடுநடந்தார் தாங்கியே—தூயதளிர்

கட்க மதனார் கருடா சலமெனவே

புட்குதிரை தாடுனாடிப் போயதோ—வெட்கிய

சேடகிரி யீதென்று தென்றற்றே ருங்குடையுங்

கூடவா வஞ்சிக் குலைந்ததோ—நாடறிய

வீழப்பொற் சிங்ககிரி யென்றிபத்தின் பேர்கொண்ட

வேழச் சிலைமுறிந்து விட்டதோ—மாதழநிற்

உளரு

செந்நாண் மலர்சொரியுஞ் செண்பகவா சற்கண்டு

விண்ணு ணெலாஞ்சிதறி விட்டவோ—வெண்ணோதான்

றன்னை யொழித்துச் சரந்தொடா தேபோனா

னந்நெடுந்தேர் சென்ற தயல்வீதி—பின்னும்

பெதும்பை.

அறிந்து மறியான்போ லயோத்தியிலே யையன்

பிறந்து நடந்தன்ன பெதும்பை—நிறைந்தகலைத்

திங்களெழப் பாணுவிழுஞ் செம்மாலை யஞ்சந்திப்

பைங்குவளை யன்ன பருவத்தா—ளெங்கைப்

பொருளையான் கோடுனரிப் புண்ணைமா நீழற்

குருளையிரு ளன்ன குழலா—ளருளுடையா

உஅ0

னின்னமுத வில்லத் திளங்களவு போற்சிறிதே

கன்னமிட நாளாயுங் கண்ணினுள்—வன்ன

௨௮ திருவேங்கடவுலா.

முருகரும்பு வாய்க்கரும்பு முத்தமெல்லாங் கிள்ளைக்
குருகருந்த வீணை கொடுப்பா—ளருகு

வரிசை மழலைமொழி மாறிவர வேறே

யுரிசை பிறக்கு முரையா—ளரசை

முறித்திடுமுக் கூனி முதுகூனி கூனைக்

குறித்தவுண்டை யன்ன குயத்தாள்—சிறுத்தபிடி

யன்ன நடைக்கு மரவகிரித் தெள்ளருவி

யன்ன நடைக்கு மடிகொண்டா—டன்னிலே

௨௮௫

யின்ன வவயவத்துக் கின்ன பணியிசையு

மென்ன வறிவதற்கோ ரெல்லையாள்—கன்னலிளங்

கோமளமுஞ் சாமளமுங் கொண்டாட்ட மும்மிரத

மாமளவைப் பார்ப்பிக்கு மங்கத்தா—டாமரைகள்

பூத்த புனற்சாமி புட்காணி யங்கணத்தைக்

காத்த பரிமளப்பூங் காவினே—யேத்தருளி

யிட்ட பளிங்கி நெழிற்பீடத் தேதவள

வட்டமதி மான்போல வந்தேறிக்—கட்டக்

கருவேழ முற்றமற் காத்தபிரான் வெற்பி

லிருவேழ முத்தமெலா மீட்டிப்—பருவேழ

௨௯௦

பொற்பூங் கழலேந்திப் பூங்கையிலே யன்னைமார்

கற்பித்து வைத்த கழற்பாடற்—சொற்பத்தி

யற்புத னப்ப னரசிருக்கு மத்தாணிப்

பொற்பு ணிரதப் புளியொன்றும்—வெற்பிற்

செழுந்திருமா லேறுந் திருப்பதியோ டங்கொண்
 டெழுந்திருக்கோ னேரி யிரண்டுங்—குழிந்து
 குழுக்கொண் டிலகமெலாங் கோவிந்தா வென்று
 முழக்கி வருவழிகண் மூன்றுந்—தழைக்கு
 நெடுந்தகை வேங்கடத்து நித்தத் திருநா
 ணடந்த விழாவீதி நான்குங்—கடந்தபொரு ௨௬௫
 ளன்புடைநா மத்தாரு மப்பரிநா மத்தாருந்
 தன்புடை நாமத் தடமைந்துங்—பொன்படைக்கு
 மென்னை யுடையாணே யேத்தச் சிவனேவு
 முன்னை யுடையான் முகமாறுந்—தன்னையுந்தன்
 பொற்கனகக் கோயிலையும் போற்றவரு வாரொழுங்காய்
 வற்கமுடனேறு மலையேழு—முற்குறி
 யண்ட மளந்த கழலென்று மன்றுகுகன்
 கண்டு பணிந்த கழலென்றுங்—குண்டுகையின்
 மங்கல நன்னீர் மணந்த கழலென்றுங்
 கங்கை பிறந்த கழலென்றும்—பொங்கரவி ௩௦௦
 லாடுகழ லென்று மருமந்த தம்பியுடன்
 காடு புருந்த கழலென்றும்—நாடதற்கு
 வல்லே நடந்தகழல் வன்சகடு சாடுகழல்
 கல்லேந் திழையாகக் கண்டகழல்—எல்லையற
 வேதந் துதித்தகழல் வெண்ணெய்க்கூத் தாடுகழல்
 மாத ரிருவர் வருடுகழல்—மூதண்டம்

பற்றுக்மழல் பற்றிப் பரதன் சுமந்தகழ
 லிற்ற கருவை யெழுப்புகழல்—வெற்றி
 பரவுகழ லென்றென்று பாடி யவளாட
 வரிவையர்கள் கையமர்த்த வாங்கே—யொருவ

௩௦௫

னிமலன் மலைகுனிய நின்றகழ லாள
 னமலனலர் மேன்மங்கை யாளன்—கமல
 நயனத் தயனத்தன் ஞானத்தன் முத்தன்
 சயனத் தயனத்தன் சாந்தன்—வியனத்தன்
 செக்க ரெரிஞ்சிச் செம்மூ விருகோணச்
 சக்கர மேந்துந் தடக்கையா—னக்கன்

நிலைதடவ வந்தவனைச் சாய்த்தான் ககைன்
 புலைதடவு சோரிப் புயத்தான்—தொலையாப்
 பிறப்பலைக்கு நாவாய் பிணிமருந்து கற்றோர்
 சிறப்பு மறைபடி த்தோர் செல்வ—மறப்பிலா
 ஞானக் கொழுந்து நமக்கெல்லாம் பேரின்ப
 மீனச் சமையர்க் கெதிராணி—வானத்தி

௩௧௦

னாவே கொடித்தே ரணுகுதலு மன்னகழங்
 காடுங் கொடியைக்கொண் டன்னைமா—ரோடித்

தொழத்தொழுது நின்றானைத் தோகையவர் காணுன்
 கழற்பெருமா னென்றார்கள் கண்ணால்—விழித்துறவே
 பூமகனின் வாழ்க்கை பொருமலேர பொன்னாச
 லேம மணிமார்பை யிச்சியாள்—காமன்

திருவேங்கடவுலா.

நக

புனமலை தன்னிலொரு பூத்தொடா நென்றே

வனமலை கண்டு மருளா—ளினமலை

நகரு

பார வரத்திற் பருமுத் தெலாம்பொறுக்கித்

தாருங் கழலாடத் தானென்றாள்—காரிகையே

சேய்முத்த நீகேட்டாற் செங்கனிவா யெம்பெருமான்

வாய்முத்தந் தாவென்று வந்தாலோ—தூய்முத்தச்

சங்களைபுஞ் செங்கையான் றுரங்க ளைச்சுமப்பா

னெங்களைபுந் தெட்டியுனை யேற்றாலோ—கொங்கை

முளைத்துமுளை யாமுன் முதுக்குறைவு தந்தா

னளைத்திருட நென்றே யவளை—வளைத்தெடுத்தத்

தாங்கி மனைபுகுந்தார் தற்பரன்ற னன்மலைப்பு

வாங்கினவன் வாங்காமல் வைத்துவிட்டான்—வேங்கடவா.

தேருந் தனித்தனியே தேவா தியரெல்லா

மாரும் பொருளே யமுதமே—பாரிலு

டாடிச் சுரந்தொழுகி யன்பரெனுங் கன்றுகளைத்

தேடிக்கொண் டோடிவருந் தேனுவே—நாடித்தான்

றஞ்சப் பரிசனமாஞ் சாலிக் கொழுந்தெழுந்து

விஞ்சச் சொரிகாள மேகமே—நெஞ்சத்திற்

கொள்ளுந் திருவடியார் குற்றமெனுஞ் செத்தைகளைத்

தள்ளுந் தரங்கச் சமுத்திரமே—புள்ளென்ன

வண்டினங்க ளென்ன வழிபடுவார் தற்குழந்து

கண்டு களிக்கின்ற கற்பகமே—தெண்டனுடன்

நகரு

சேவிப்பார் சிந்தைத் தியானா பரணத்தே
தாவித்த சோதிச்சிந் தாமணியே—பாவத்து
மன்றாடு பத்தர் மனமிடியை யோட்டுதற்கு
நன்றாக வாய்த்த நவநிதியே—யென்றோத
நீண்ட கிரண நிறைமடவா ராபரணம்
பூண்ட வயல்வீதி புக்கதா—லாண்டொருத்தி

மங்கை.

செங்கைமதன் செங்கோற் செலுத்துமுத லாரம்ப
மங்கை யெனவே வருமங்கை—யங்குவன்கைக்
கேதனமுந் தேருங் கிளிக்குதிரை யுஞ்சிலையுஞ்
சாதனமு நூதனமாய்ச் சாதிப்பாள்—கீதவரி ௩௩ 0
வண்டை யழைத்து மணத்தார் படி நடத்திக்
கொண்டை முடித்துக் குடிவைத்தா—ளெண்டிசையு
மன்னிப்போ ரஞ்ச வருந்தா டகைமடிந்த
கன்னிப்போ ரம்பனைய கண்ணினு—ளுன்னிப்போர்
சிந்தை யுருகச் சிலையுருகத் தேனொழுகு
மெந்தை குழலிசைபோ லின்சொலா—ளந்தக்
கனகமணித் தேர்முகையாய்க் கண்ணன்கிரிங்கே
முனைகுவிந்த கோங்கின் முகையாய்த்—தினமுந்
திரட்கடலா யப்பனடி சேவிப்பா ருச்சி
முரட்கடகச் செங்கை முகையா—யுரத்திற் ௩௩ ௫

பகையா முகமதியைப் பார்த்தலராக் கஞ்ச
முகையாய் முகிழ்த்த முலைபாள்—மிகையாவி ௩௪0

லற்றைப் பிரளயத்தி லாகிபோ லன்னையைவிட்
டொற்றைத் துயில்விரும்பு மூற்றத்தாள்—வெற்றிமதன்
மூப்போது மெய்யு முனைப்போதும் போதிலே
யிப்போ திதுசெய்யு மென்றறிவா—எப்போது

வெண்கிரணப் பட்டிழைத்து வெண்ணிலா ஓசியிலே
பணிகளவி பஞ்சபா ணப்பாணன்—கண்களிக்கத்
தைத்திறைஞ்சிக் காணிக்கை தந்தமணிப் பந்தேந்தி
வைத்த விரற்பவள வல்லியாய்—மொய்த்தவிழி

நீலமாய் மூர னிரைவயிர மாய்காங்க
ளேலவயி ரீரியங்க ளென்னவே—சீலித்த ௩௪௧

வாளிக் குழைக்கனக மாணிக்கச் செங்கதிருந்
தோளிற் கடகச் சுடர்க் கொழுந்தும்—பாளிக்கக்
கைக்கு வளைபுலம்பக் காற்குச சிலம்பார்ப்ப
மைக்குழலுக் கேயெழுந்து வண்டார்ப்பப்—பொய்க்கு

மருங்கு மருங்கெனவே வண்காஞ்சி பொங்க
விரங்கி யாளித்தமத னேங்கச்—சுருங்கி

யெழுந்து மிருந்து மிளைத்து மிளமேனிக்
கொழுந்து வருந்தக் குழைந்து—நுழைந்து

விழிஞழையி லேபுரள வென்புறத்தைச் சாய்த்துச்
சுழலுறவே நின்று சுழன்று—நிழனிழ

௩௫௦

லாய்ப்பந் தடித்த தமையுமினி யென்பாரை
வாய்ப்பந் தடித்து மலைந்தாடத்—தாய்ப்பந்தி

யன்னமே தோகையே யாரணங்கே பொற்கொம்பே
பன்னிதியே மானே பசுங்கொடியே—மின்னரசே
யிந்த முலைக்கெதிரென் றெற்றினையோ பூங்குதிக்குத்
தந்த வுலமையெனச் சாடினையோ—பந்து
மடிக்கவடி க் கக்கிளம்பு மந்துடனே வேண்டாம்
பிடித்த முட்டி யென்று பிடித்தார்—கொடித்தேருங்
காயா மலரைக் கருமுகிலைக் கரக்கடலை

மாயா மயத்தை மரசநத்தைத்—தூய

௩௫௧

களங் சனியைப் பரசிலையைக் கண்ணூர் மணியை
வளங்குலவு நீல மலையை—பிளங்குரவை

யோதிமங்க ளெல்லா முகந்தமல ரோடைதனை
நீதி மலைகுனிய நின்றதனை—விதியிலே

கொண்டு வரவுங் கொடியும் பிடியெனப்போய்க்
கண்டு பிறிதொன்றுங் கண்டாளோ—புண்டரிகப்
பாணியே செங்கமலப் பாதமே கஞ்சமயன்

காணியே தாமரைச்செங் கண்களே—நாணரினச்

செம்முகமே கோகனகச் செங்கனிவா யேயிவைதா
நம்முகமு மோந்துகொள்ள நண்ணுமோ—விம்முலையு

மொற்றப் பெறுமே யுரத்தாள் புறமிருக்க
மற்றப் புறமெனக்கு வாய்க்குமே—பெற்றத்தார்
பெற்றபல னென்றுளத்தே பேசினுண் மன்மதனு
மற்றமனந் தானறிய மாட்டானே—பொற்றொடிநீ
பார்த்த வனசமிதோ பாரொன்று வில்லிலே
கோத்து கிணைவிலொரு கோல்விட்டான்—வார்த்தை
மறந்தாள் கலையிழந்தாண் மாமரம்போ னின்றா
நெத்தா ளறிவுவளை சேர்த்தாள்—பெறுந்தாயர்
பச்சை முகிலின் பவனியிவ னைப்புதிதா
யிச்சை யறிவித்த தென்றறிந்தா—உச்சுதரே

௩௬௫

தாளின் மருகன் சலதியிலே யுண்ணவரக்
காள விடமிட்ட கள்ளரே—வாளரே
மைத்துனர்போற் றேயு- னே வற்சா பகரணத்திற்
சித்துவித்தை காட்டுந் திருடரே—சத்திரத்துத்
தேட்டம் படைத்த திருத்தமைய னாரகத்திற்
ரோட்டந் தனைப்பிடுக்குஞ் சோரரே—கூட்டுதயிர்
தற்கரமெ லாட்பொசித்த தற்கரரே கோமுனிபாற்
கற்க விருந்தசன்னக் காரரே—விற்காரே
யாகத் தொருத்தி யமையாதோ தெய்வவனு
போகப் புவிமடந்தை போதாதோ—மோகனமாஞ்
சேயரிக்க ணீளை தெவிட்டாதோ முன்பதினா
ரூயிரவர் புல்கியது மாற்றாதோ—நேயமா

௩௭௦

மித்திர விந்தை வெகுளாளோ தேவரீர்
சத்திய பாமை சலியாளோ—பத்திரைதான்
வையாளோ சாம்பவதி வம்புரையா லோபின்னை
நையாளோ காளிந்தி நாணுளோ—செய்ய
யுருக்குமணி நெஞ்சை யுருக்கிவை யாளோ
கருக்க விராதை கடாளோ—செருக்குஞ்
சுகந்தை யிலக்குமனை தொல்லைநாட் கொண்ட
மிகுந்த மடவார் வெறுரோ—புகுந்தெமது

௩௭௫

மங்கையவர்க் குத்தரிக்க வல்லாளோ வென்றவனே
யங்கைதனி லேந்தி யகம்புகுந்தார்—சங்கைத்
தரித்தபிரான் பொற்றேருந் தாண்டியயல் வீதி
யருத்தி யுடனடந்த தப்பா—லொருத்தி

மடந்தை.

அணங்கெனமுன் பின்பருவ மாறுநடு வைத்து
வணங்கவர சாளு மடந்தை—பிணங்கியே
மாந்தர்க்குப் பேசி வரமளிப்பான் வேங்கடத்திற்
கூந்தற் கமுகனைய கூந்தலாள்—வேந்தன்பா
லன்றுதிரு வாழி யருளிஞன் வெற்பிலே
நின்று தவழ்பிறைபோ நெற்றியா—ளென்றுந்தன் ௩௮௦
கைகுந்தி வைகுந்தங் காட்டுவான் கோனேரிப்
பொய்கைத் தரங்கப் புருவத்தா—ளாய்கைக்கு

வல்வாய் கொடுபலிகை வாங்குவா னுலயத்து
நல்வாயற் செண்பகப்பூ நாசியாள்—வில்வாய்ந்த
கூன்கொண் டதுநியிர்க்குங் கொள்கையான் பொற்கோயில்
மான் கொண்ட கோல மதர்விழியா—ஞன்கொண்ட

வெள்ளை கருமை விலக்குவான் பூஞ்சனையில்
வள்ளை யிருந்த மணிக்குழையாள்—பிள்ளையிலாக்
கெண்டைவிழி யார்தமது கேள்விகேட் பான்புனத்திற்
றெண்டை பழுத்த துவர்வாயா—ளெண்டிசையுங் ந அரு
கல்லுங் குருடருக்குங் கண்கொடுப்புான் வண்பொருப்பு
முல்லை முகையா முறுவலா—ணல்லறிவை

யென்னிற் சிறியார்க்கு மீவான் சிலோச்சயத்துக்
கன்னிக் கமுகனைய கண்டத்தா—ளின்னுரையை
பூமர்க் கருளு முபகாரன் சிங்ககிரி

யேமக் கழையா மிளந்தோளாண்—மாமுடவர்
கைவிஞ்சி யோடவே காலீவான் செஞ்சிலம்பின்
மொய்விஞ்சை யாழ்வீணை முன்கையாள்—பொய்வஞ்ச
ருங்கார மந்திரத்தை யோட்டுவான் காணற்றி
லங்காந்த செங்காந்த ளங்கையா—ளங்கார்க்குங் ௩௮

கொச்சை மிடியைக் குறைப்பான் குலாவுபொழிற்
பச்சை யிளநீர்ப் பணைமுலையாண்—முச்சகமுந்
தெண்டனிடக் கூடுந் திருநாளெ னத்திரண்டு
வண்டொழுகு ரோம வயிற்றினு—டொண்டுகொள

௩௮ திருவேங்கடவுலா.

முந்திக்க னுக்காட்டு மூர்த்தியா னாவலூற்
றுந்திச் சுழிபோலு முந்தியாள்—வந்தவரைத்
தன்னடிமை யாக்கித் தலைமயிரைக் கண்டிப்பான்
வன்னமலை வல்லி மருங்கினாள்—கன்னமிட்டு
வேடு பகிர்ந்த வெறுங்கையான் புட்சயிலத்
தாடு மணிநாக வல்குலாள்—கோடுதொறு ௩௯௫
மேன்று வழிபார்த் தெதிர்கொள்வான் பொன்மலைக்கே
தோன்று சுதலித் துடையினாள்—வான்றோயச்
செய்த சிறப்பருந்துஞ் செங்கனிவா யன்கிரியிற்
கைதையல வன்முழங் காலினா—ளெய்தவரங்
கொள்ள விடுவான் குளிர்பாண் டவதீர்த்தக்
கள்ள வராலின் கணைக்காலா—ள்ளியள்ளி
யுண்பதல்லாற் சேவைக் கொழியாத வாசலான்
வண்பதும வாவி மலர்த்தாளாள்—பெண்பெருமா
ளென்னவமு தென்னமயி லென்னமணி யென்னமதி
யென்னநிதி யென்னரதி யென்னவே—கன்னியிட ௪௦௦
மாடத்து வந்தேறி மாதரா ரிட்டமணிப்
பீடத்தி ருந்தளகப் பின்னலிலே—யாடுகுல
வண்டு சுருதிதர வண்கோகி லக்குலங்கள்
கண்டு பறிகொடுத்தோங் கண்டமென—விண்டு
பவள மசையாமற் பாயுமிளந் தென்ற
லவள திசையோ டசையத்—துவளுமிடை

திருவேங்கடவுலா.

௩௬

நொய்யதென நாவிலிசை நோக்காம லெல்லோரு
நைய விளரி நரம்போங்கப்—பையவே

பாட முதலிட்டாள் பாவையரெல் லாம்பணிந்து
மாட முருகிவரு மாமயிலே—கூடவரு

௪௦௩

மெங்களுக்கா கத்தவிரென் றேத்தினூர் வெண்ணிலாத்
திங்களெலாம் பொங்கச் சிரித்திட்டா—ளங்கே

வடவேங்க டத்தரசன் மாமனிட மாமன்
வடவா லிலேதுயிலு மத்தன்—கடலான

நாரத்தன் மாவலிக்கு நல்கியிடு மாதோயான்
பாரத்த னைக்கும்ப லி வினான்—காரொத்த

சந்தனத்தான் கற்றோர் தமரத்தை யான்பொற்றோர்
வந்ததெனச் சின்ன மலைந்தார்ப்ப—வந்தர்த்துச்

செம்மாட நீங்கித் தெருவெய்தித் தேராளர்
தம்மா டணுகிச் சரணென்று—ளம்மா

௪௧௦

விதுமதனன் றுதத வெகுதூர்த்த னென்றோ
பதுமமனைத் தாய்க்குப் பரிந்தோ—கதுவித்

தொழத் தொழுவே வெட்டவருந் துட்டரினம் போலே
யழுத்தமல ராலழுத்தி யார்த்தான்—கழுத்தளவு

முற்றித் தலைக்கொண்ட மோகம் பினைவிடுமோ
பற்றிக்கொள் ளாதோ படுத்தாதோ—வெற்றி

பசந்தாள் பறந்தாள் பயந்தாள் படிந்தா

ளசைந்தா ளலைந்தா ளயர்ந்தா—ளிசைந்தாளோ

செங்குவளை தானொழுக்குந் தெண்ணீ ரொழுக்குடனே
சங்குவளை தானொழுகத் தானின்றா—ளிக்கிவளைப் சகரு

பாரீ ரொனவிரங்கிப் பைந்தொடியார் கண்பனித்து

வாரீர் முறையிடுவோ மாற்கென்றார்—நாரணரே

யித்திருவின் கண்முத் திரையாத போதுமக்கு

நித்திலப்பத் தாய நிரம்பாதோ—சித்திரமின்

மெய்த்தமணி வீழாமல் னிந்திகை விர்திகையாய்

வைத்த கருகூலம் வளராதோ—பொய்த்தவிடை

நற்கலையை வாங்காம னாட்டந் துயிலாதோ

பொற்கலையின் பெட்டி பொலியாதோ—நிற்கப்

பகட்டி விவளறிவும் பண்பும் பறித்தீர்

புகட்டிவைத்த தெந்தப் புதையோ—தகட்டுமணி சஉ௦

யாடகச்சங் காழி யருளென்றி ரிவ்வெறுங்கை

வேடனெனும் பேரினிமேல் வேண்டாமோ—வாடையிலே

யிர்தப் பறிபறித்தா லெங்கலிய னார்பறிக்கு

மந்தப் பறிமீண்ட தாகுமோ—முந்துவனந்

தங்குமொரு பெண்பழியைத் தான்செலுத்திக் கொண்டிரே

யிங்குமொரு பெண்பழிமே லெண்ணமோ—நங்கொடியைத்

தேற்றினிட ரென்றிவருந் தெண்டனிட்டார் கண்ணருளா

லாற்றி யவருமயலகன்றார்—வேற்றொருத்தி

அரிவை.

காவற் கடவுளையென் கண்பாயிற் பின்னைமட

லேவற் கரிவை யெனுமரிவை—மாவிற்கை

சகரு

மங்கைபங்க னாலே வளைபடா வேலேந்தூர்

துங்கமக னாலே துளைபடா—வெங்கள்

மலைகுனிய நின்றபிரான் வந்தாலு மிந்த

முலைகுனியா வென்ற முலையா—ளலேகடலை

யக்கடலி னஞ்சை யதுவுண்ட முக்கணனை

முக்கணன்கை மானை முரண்மானைப்—புக்கவிடர்

தேடிப் பொருதுஞ் சிலீமுகத்தைச் செம்முகத்தை

கூடிக் கொவச்செய்த கூர்விழியாள்—பாடலிலே

கற்கமது ரிக்கநடை காட்டுஞ் சடகோபர்

நற்கவிதை போலு நடையினாள்—பொற்குடமி

சகரு

நங்கனக வேங்கடத்து நாளும் பழுத்தபலாச்

செங்கனியுஞ் செங்கொளிக் சிக்கனியும்—பொங்கிரத

மாங்கனியு முந்திரிகை வண்கனியுஞ் செவ்வரம்பைத்

தேங்கனியு மென்னச் சிறப்பெய்தி—நாங்கனிந்த

சொற்கதலத் தாரமுதைச் சொன்னாலு மிக்கோதை

சொற்கதல வீடென்ற சொல்லினாள்—சிற்கமலை

யுல்லாச வேங்கடவற் கொப்பாரு மிக்காரு

மில்லாது போலுநடு வில்லா்தாள்—சல்லாப

மாடக வீணை மதூவிரற் செங்கனிவாய்ப்

பர்டகி வந்து பணிந்தானே—யேடின்

௪௩௫

பண்ணுக் கழகரம் பதம்போலே பார்க்குமிரு

கண்ணுக் கழகேது காட்டென்றாள்—பெண்ணரசே

வேறு மினிக்காண வேண்டுமோ வேங்கடத்தை

நூறு முகமாக நோக்காயோ—பேறுடையான்

செந்திருவின் வேள்வித் திருமுனையும் பாலிகையு

மந்தவிழிக் கானந்த மல்லவோ—முந்தநீ

யிக்கிரியிற் சேனைக் கிறையை யிஹஞ்சாயோ

சக்கரவேந் தன்பவனி தாழாயோ—மிக்ககொடி

யேற்றங்கா னாயோ யியற்சேட பீடத்துத்

தோற்றந்தான் போற்றித் துதியாயோ—நாற்றிசைகை ( )

கூப்புந்திருவாசி கும்பிடா யோமுத்தின்

பூப்பந்தற் கோயில் புகழாயோ—காப்பவரு

மம்மான் றிருத்தோ ளறியாயோ விதியிலே

நம்மாணை நம்பிராணை நண்ணாயோ—செம்மாந்த

செங்கதிரோன் மண்டலமுந் தேரோட்ட மும்பரியு

பிங்கிருந்து சேவித்தா யில்லையோ—கங்குற்

றிருவனந்தற் கெங்கிருந்தாய் தீர்த்தவாரிக்கே

யரிவை முழுகியநீ யன்றோ—மருமலரின்

வேள்விக் கொருநாள் விழித்திருந்தா யல்லையோ

கேள்வி விடாயாற்றி கேளாயோ—வாழ்வுடனே

௪௪௫

திருவேங்கடவுலா.

சுக.

புஞ்சம் திருநா ஞுயித்திருநா ளாழ்வார்கள்
 செஞ்சொற் திருநாள் செலத்திருநாள்—கஞ்சமல
 ரோடைத் திருநா ஞுலாத்திருநா ணல்வசந்த
 கோடைத் திருநாள் குறியாயோ—வேடிக்கை
 யெல்லாம் பழகியறிந் தென்னைநீ கேட்பதென்னே
 சொல்லா யிதுவுமொரு சூழ்ச்சியோ—நல்லாய்கா
 ணென்ன வவளோ யிரத்தினபி டத்திருத்திச
 சொன்னவபி டேசுஞ் சொரிவித்தாள்—பின்னை
 நினைவெடுத்துக் கொண்டா ணெடுமாலே பென்று
 ளெனையலைப்ப தெந்தமா லென்று—ளன்கா
 கனக்குமக மீனமே காத்தருளா யென்று
 ளெனக்குமக மீனமே பென்றுள்—சினக்கும்
 பழுதுகைக்கு மாமையே பாரென்றுள் பார்த்தா
 லெழுதுகைக்கு மாமையே பென்று—டொழுது
 திருவரா கத்தரசே தெய்வமே பென்று
 ளிருவரா கத்தகுமே பென்று—ளருளாய்
 நவநரசிங் காவென்று ணணியீ நல்கு
 மிவநரசிங் காகொடிதே பென்றுண்—மவுனத்
 தனிவா மனனே சரணென்று ளென்பா
 லினிவா மனனையிங் கென்றுள்—குனிவிற்
 பரவுமழு வாளானே பாரென்றுள் பார்த்தா
 விரவுமழு வாளானே னென்றுள்—சுருதி

சுரு0

சுருரு

குறிக்கு மிராமனே கூடென்று ளென்பா
 லெறிக்கு மிராமனே யென்று—ளறிக்கை
 திடங்கொள் பலபத்திரா சேரென்று ளங்கி
 பிடங்கொள் பலபத்திரா வென்று—டடங்கருணை
 செய்துகிடடி னாவிரகந் தீரென்று னான்மதலை
 யெய்துகிடடி னானே யிதோவென்றுள்—வெய்துயிர்த்தா
 ளாங்குதிரை யேயென்று ளாசைகொண்ட மாதரார்ச்
 கோங்கு திரையே யொறுப்பென்றுள்—வேங்கடத்தி சசு
 னதிக் கருமுகிலே யாகத் தணைப்பேனே
 சோதிக் கருமுகிலே சொல்லென்று—ணீதிக்
 குரற்கெவுளி பார்த்தாள் குலாவுநிலா மெத்தை
 விரற்கெவுளி யென்றுள் வெகுண்டா—ஞாற்கயிறு
 கட்டினான் கைக்குளெனைக் கட்டினா மென்றனைத்தாள்
 கட்டினா னுன்னியதைக் காட்டென்றுள்—கிட்டினா
 னாடல் வறிதே யுரைத்தாள் சுழித்தசுழிக்
 கூடலுடன் சங்கத்தைக் கூட்டினாள்—பாடி
 நகைத்தாள் குறத்தி நவிலென்றுள் வாடித்
 திகைத்தாள் புழுகோடத் தீர்ந்தாளா—பகைத்தமத சசு
 னத்திர சாலையென வஞ்சாமற் பூஞ்சோலைப்
 பத்து மரமும் பரிசித்தா—ளத்தலத்திற்
 கோல மணிக் குருந்தின் கோடெல்லாஞ் சோதித்தா
 ளாவி னிலைகளெல்லாம் மாராயந்தா—ஞாவி

லணைத்த குருகையிறைக் கன்றிநிழ ளையிட்
 பணைத்தபுளி நறகவட்டைப் பார்த்து—வினைக்கவ்வா
 லோரரசைக் கண்டா னுயாவேன் கட்டத்தரசே
 பாரரசே வானோர் பதியரசே—பேரரசே
 யென்னரசே யென்மென் றிறைஞ்சினு ளிந்தமர
 நின்னரசே யென்றானா நிரதித்தாண்—முன்னமே சஎ0.
 திருமலையான் வேங்கடத்தான் சேட கிரியான்
 றரும விடபா சலத்தான்—கருடகிரி
 நின்றா னடந்தா னெடுந்தே ரெதிரோடிச்
 சென்றாள் வணங்கிச் சினுங்கினுள்—மன்றாடி
 வந்தரிவை நின்ற மயலு மனத்துயரு
 மந்தரி யாமி யறியானே—சந்ததமு
 மெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்குங் கலந்திருப்பா
 னுள்ளத்தி னுள்ள துணரானே—வள்ளலெனத்
 தஞ்ச வுலகனைத்துந் தானே பரிப்பானோர்
 வஞ்சி தனையாள் மாட்டானே—கஞ்ச சஎ1
 மதூ முறுவல் வழங்கியருள் செய்தா
 னுதவி யதிற்பிறந்த தொன்றே—விதுவொடினங் [ய்க்
 காற்றுக்குத் தன்னையாய்க் கார்க்கடற்குத் தன்கணையா
 கூற்றுக் குயிற்குத்தன் கோலமாய்த்—தூற்றிவருந்
 தாயருக்குந் சேமணிக்குந் தானையாய்த் தன்மகற்கு
 நெய்த் தொருடாக் நெற்றியாய்த்—தூய

நலுதுதலா சைப்பிணிக்கு நன்மருந்து மான
தறைமணித்தே ருங்கடநத தப்பாற்—பிறகொருத்தி

தெரிவை.

மாதூரிய விற்கை மதனிரகி தேவியைந்
யேது தெரிவை யெனுந்தெரிவை—காதற் ச ௮0
குளிகை யதிகுரத நேரலா கலபபெண்
பளித சுகந்தரச பாகந்—தெளிதே
னமுத லகிரிபர மானந்த வெள்ளங்
குமுத சகாயநிறை கோலஞ்—சுமுக
மனோகரசஞ் சாரி வசிகரசஞ் சிவி
வினோதவலங் கார விபூதி—நனோபலவின்
சாபகன ஞப சலாபமயிற் சந்த்ரகுடைப
பூபரண ஞபரணப பொற்றேவி—சோபனத்தின்
பண்டாரி யண்டம் பதினாலு நின்றளந்து [ரையிற
கொண்டான் குழைந்தனைய கொண்டையாள—வெண்டி.
சேமவே தம்பறித்த சேலைப்போ லேமிளிர்து
காமவே தம்பறித்த கண்ணினு—ளேமநிமச
சூதுடனே சூது துவக்கவோ மாழுகுளப
போதுடனே வாது புரியவோ—வாது
மலையுடனே மற்பொரவோ வன்னவனத் தென்னங்
குலையினீர்க் கண்களிலே குத்தவோ—தலையெடுத்தா

வாரணத்தை நேரெற்று வாரணத்துக் கென்னவோ
பூரணமும் பத்தைப் புடைக்கவோ—வீரமணித்
தாளமெல்லா மாளவே சாடுவிக்க வேரசுத்
வாளமெல்லா மீள வரவே—வேளின்

சுகூடு

முடிக்கு முடியிடவே முண்டகனண் டத்தை
யிடிக்கு முபாய மிடவே—படிக்குளெனக்
கிட்டிக் கதித்துக் கிளைத்துத் திளைத்தாரங்
கொட்டிப் புளகித்துக் கூறிட்டுப்—பட்டுக்கச்
சொப்பித்தொப் பற்றுக்கப் புற்றுச்செப் பச்செப்பச்
செப்பொத்துப் பற்பத்தைச் சிட்சித்துக்—கப்பக்கற்
பூரத்தைச் சாரித்துப் பூரித்திட் டாரித்துப்
பாரப்பொற் பாரத்தைப் பாரித்துச்—சீரித்துக்
கண்ணன் விழிக்குணமுங் கம்மிற் புடைப்புமவன்
வண்ண மணியாழி வட்டணிப்பு—நண்ணுபெருங்

சுகூடு

கொங்கையாள் பங்கயத்தின் கொங்கையா ளாகாய
கங்கையா னுந்திக் கனஞ்சுழியாள்—மங்கையரைச்
சங்கஞ் சிறந்தோங்கச் சக்கரமங் கேபொலிய
பங்கயங்கள் காட்டும் படிதோன்றப்—பொங்கரவத்
தாடவே நன்று யலங்கரித்த நன்னீல
வேரடை வடமலைமே லுண்டன்றே—யாடையின
நீரட்டைமத்தகழு நீராட வெண்ணுடனே
நீராட வாரீரோ நீரென்றுள்—காரிகையே

சுஅ திருவேங்கடவுலா.

யந்நீ ருளக்கல்லா தார்க்குவச மென்றுரைத்தார்
சொன்னீ ரறிந்தெனவே சொல்லாடி—நன்னுதலீ

நு0

ரத்துளவோன் பற்றி யணையாத போதெனது
குத்து முலைகள் குடயாமோ—சுத்தநிறப்
பாமயிலின் மாமன் பயிலாத போதிந்தத்
தாம மணிக்கழுத்துச் சங்காமோ—பூமடந்தை

யாட்சி மகிண னகப்படா தேயிருந்தார்
காட்சி விழிகள் கடலாமோ—மாட்சிவனம்

புக்க சிலைமேகம் போற்றாத போதெனது
மிக்க புருவ துதல் வில்லாமோ—சிக்கெனவே
வேத முழங்குதுரை வேணுநா தன்முனிந்தார்
காத லிருதோள் கழையாமோ—சோதியெனை

நு0௫

யெந்நோன்பி லேயுவப்ப னெந்நோன்பி லேயனைப்ப
னென்னோ வகற்றுவகை யென்னோதா—னென்னோ
நெரயீர் திலத முனாப்பி ரிருந்து
கரையீர் களபங் கரைப்பீர்—விரகந்

தெனியீர் பனிரீர் தெளிப்பீர் கலந்தே
யனியீர் துயரை யளிப்பீர்—துளவுகொடு

வாரீர் கடும்புமுனை வார்ப்பீர்சந் தாயொன்று
நேரீர் பெருந்தூறு நேர்விட்டி—ராரிருந்து

மேதா மடற்பெறுவ தேதா மதமென்ன
மாதே வனிதையே வஞ்சியே—கோதையே

நுக0

மின்னே மணியே வெருவாதே நேசித்தா
கின்னே வருவா ரெனுமெல்லை—பொன்னே

ருரத்தா னரங்கத்தா னூரகத்தான் கண்ண
புரத்தான் குடந்தைப் புரியான்—றிருத்தெற்றி
யம்பலத்தான் புல்லணையா னுய்ப்பாடி யான்கச்சி
வெம்பதியான் சீராம விண்ணகரா—னம்புட்

குழியா னேயாத்தியான் கோவற் பதியான்
கழிவேலை யான்பாட கத்தான்—மழிசையான்

சித்திரகூடத்தான் றிருப்பதியா னெவ்வளான்
மெய்த்திருவை குந்தத்தான் வெஃகாவான்—புத்தூரா(ருகரு

னந்திபுர விண்ணகரா னாகையா னாங்கூரான்
சந்த வனந்த சயனத்தா—னிந்தனூர்

புள்ளம்பூ தூரான் புலியூரா னூலியான்
வெள்ளக் குளத்தினான் வெள்ளையான்—வள்ளந்

குறுங்குடியான் கண்ணங் குடியா னமுந்தா
ருறந்தைநறையூராத னூரான்—சிறந்ததிரு

முட்டத்தா னேயேனை முட்டத்தான் காத்தருளு
மிட்டத்தான் வேங்கடத்தி லெம்பிரான்—சிட்டன்

வரத னலர்மேன் மங்கைமண வாள்
னிரதந் தனிலேயெ. திரந்தான்—கருதி

௫௨

திருவேங்கடவுலா.

நினைத்திருந்த காந்தனெதிர் நின்ற லவன்முன்
பினைத்தெளிந்து பேசுவதே பெண்மை—யெனத்தொழுது
மாமாரி யைத்தடுத்த வள்ளலே மன்மதன்றன்
பூமாரி யைத்தடுக்கப் போகாதோ—காமாரி
சந்தச் சிலையொடித்த தாட்டிக ரேயனங்க
னந்தச் சிலையொடித்தா லாகாதோ—சந்தாரே
நாதக் கடலடைத்த நாதரே யென்கண்ணீ
ரோதக் கடலடைக்க வொண்ணாதோ—சீதையெனும்
பொன்னையசோ கச்சிறையிற் புல்லாமன் மீட்டவரே
யென்னையசோ கம்பொருவ தெண்ணீரோ—மன்னிவரும்(
பேருருவப் புள்ளைப் பிளந்தவரே யன்றிலெனுங்
காருருவப் புள்ளைக் கடியீரோ—சீரிமையோர்
காமரத்தைச் சாய்த்தவரே காமனுக்குப் பூப்பூத்த
மாமரத்தைச் சாய்த்துவிட மாட்டிரோ—தாமமுலை
யானை யழைத்தா லணுகீரோ வீதியிலே
தானை சரிந்தவனைத் தாங்கீரோ—மேனியெல்லாம்
பொற்பாவை யானவனைப் புல்லீரோ நீரணைய
நிற்பா ளிருப்பை நினையீரோ—சொற்பாவை
யந்தாதி பாடு மவள்குடு மாலையநீர்
தந்தாளீர் முத்தி தருந்தாளீர்—வந்தாளீர்

௫௩(

கொற்றவரே யென்றாள் கொடுத்தார் தொடைபெற்ற
சிற்றிடையா ணிற்கத் தெருவகன்றார்—மற்றொருத்தி

பேரிளம்பெண்.

கண்களெலா மானந்தக் கண்களாய்க் காமனுடன் (லாஞ்
பெண்களெலாந் தெண்டனிடும் பேரிளம்பெண்—பண்களெ

சொற்கலைக ளெல்லாந் துளவோன் மருகிக்குக்
கற்கவுப தேசிக்குங் கல்வியாள்—பெர்ற்கொடியார்

விஞ்சிப் பிழைக்கவொட்டார் மென்கலையாற் கட்டுவரென்
றஞ்சிக் குடியோ மருமருங்காள்—பஞ்சமுகன்

பொன்றுஞ் சடத்தோரைப் போதித்தே தானாக
வென்றுந் துதிக்கு மிரண்டெழுத்துந்—தன்றறதை ௩௩௩

பொங்குந் தறியைப் புடைக்குமுன் னோர்பிள்ளை
யெங்குந் தனைக்காட்டு மெட்டெழுத்துஞ்—செங்கண்ண
னன்புடையார் நெற்றிக் கயனெழுதா வவ்வெழுத்துந்
தன்புடையார் கிள்ளைக்குச் சாற்றுவாள்—பொன்புணரு

மொற்றை முதலை யுனதுதரத் தோமென்று
மற்றை யிருவர் வளைந்ததோ—தெற்றறியிற்

பாலருந்த வேண்டிப் பரமன் பவளவிரல்
கோலி வளைந்த குடங்களோ—மேலுலகி

லீட்டியதா னைப்பரவி னீதேவை ருந்தமெனக்
காட்டியதை பார்க்கவருங் காட்சியோ—நாட்டிற் ௩௪0

பறிந்துசுரர் கற்பகத்தைப் பற்றியநாட் சாய்த்து
முறிந்ததிசைப் பாலர் முடியோ—செறிந்தகுண

நீஉ

திருவேங்கடவுலா

ஞானச் சுடிரங்கி நானைவா வென்றநான்
மானித்து நின்றான் வதனமோ—தானூர்

கொடிசாய்த்த மந்தாமோ கூறுமெனச் சற்றே
முடிசாய்த்து நின்ற முலையாள்—கடிசாய்க்

குடகோ புரமுலைக்குங் கூந்தலுக்கு மாயோன்
சடகோப மன்றித் தருமோ—நடகோபன்

மேல்வளையை நோக்கென்றிர் வீரத்தோள் சக்கரத்து
வால்வளைய லன்றி வயங்குமோ—கோல்வளையிர் நசுநு

நாமத் திலத நமக்கன்றி நெற்றியின்மே

லேமத் திலத மிசையுமோ—காமிக்கு

மவ்வஞ்ச னக்கோல மன்றியே வென்றிவிழிக்

கிவ்வஞ்ச னக்கோல மேற்குமோ—செவ்விமலர்ப்

பொற்றகரத் தாற்பிடித்துப் புல்லவா வென்றாலு

முற்ற கடக முறுத்தாதோ—கொற்றவரி

னாட லருங்கதைபு லாகமமுங் காதிலே

தோடிருந்தாற் கேட்கத் துலங்குமோ—சேடனெடும்

பொன்சிலம்பு நாமம் புனைந்தபோ தேதாளில்

வன்சிலம்பு பூண வழக்குண்டோ—முன்சிந்து நடுநு

நாணுமற் சேய்தே னயப்பிலெனப் பல்பணியுப்

பூண தழுகெறிக்கும் பொற்பினு—ஞாணென்

தாளார் குப்போற் கருகிமுது கிற்புரண்டு

நீள முடித்தமயிர் நின்றாடத்—தோளிற்

கடகமாய் வெண்கலையே காசந் துவன்ப்
படனமா மண்டபத்தின் பாங்கே—யடியார்கைத்
தாமரைப்பூ வன்னமெனச் சாமரைக்கா டோங்கவே
மாமணிச்சிங் காநனத்து வந்தேழித்—தேமறைக்குள்
வாழ்வான நற்பொருளை வாங்கினால் வாரிவடித்
தாழ்வார் திரட்டு மமுதத்தைச்—சூழ்வார்க்குச் ௬௬௬
செப்ப வவமெல்லாந் தேமொழிநீ வல்லையேன்
முப்பொருளி லாரே முதலாவா—ரப்பொருளை
நீளவுரை யென்றார் நினைக்கலா மோபிறரை
யாளனுள்ள கற்புள்ளா ரானுங்—கேளு
மருவு மரையனெண் மாமலரா னென்னுந்
திருவமர்மெய்த் தேவ னெவனே—வெருவியே
மூலமென வன்றழைத்த மும்மதயா னைக்கெவனே
யோலமென வேயன் னுதவினான்—பாலொருவன்
கையிலிட்ட சாபக்க பாலந் தனையெவனே
யையமிட்டு நீக்கி யனுப்பினான்—வையகத்து ௬௬௭
வாணனுயி ரைத்தாங்க வந்தான் றனையெவனே
தூணிவிசி கத்தாற் றுரத்தினான்—சேணுலகிற்
சென்றபா தங்கமுவுந் தீர்த்தந் தனையெவனே
யென்னுமொரு வன்முடியி லேற்றினு—ன்னொருவன்
பொற்பாதந் தன்னிற் புனைந்த மலரெவனே
கற்பா யொருவன்முடி காண்பித்தா—னற்புதமாங்

௩௪

திருவேங்கடவுலா.

கல்லென்ற திண்புயத்துக் கண்டாக னற்கெவனே
யில்லையென்றான் முன்முத்தி யீந்திட்டான்—றொல்லைச்
சுருதிமுனி கையெடுத்துச் சொன்னு னெவனே *
யிருடியுதை யேற்றா னெவனே—கருதித்   ௩௬௩
தெரிந்தெழுவர் சத்தியங்கள் செய்தா னெவனே
யிருந்தமய மெல்லா மெவனே—தரும்போ
துலகமெலாஞ் சால வுறவா னெவனே
யிலையிலொரு மித்தா னெவனே—நிலைநின்
றெவனேதன் னுந்தியிலே யேழுலகு முய்த்தா
னெவனே வணக்கமெலா மேற்பா—னவனையென்
பங்கிற் பரம்பொருளாய்ப் பார்ப்பேன் பிறர்ப்பழியே
னிங்கெழு ஞாயி றெனக்கென்று—ளங்கவருங்
களளியிவ ளன்றோ கரப்பாணைக் கள்ளனைநீர்ப்
பள்ளிதனைப் புள்ளிற் பறப்பாணை—குள்ளனைவீண் ௩௭௦
கட்டுணியை வண்டாயக் கழுவே றியைநூறு
திட்டுணியைப் பேடியிரைத் தின்றானைக்—கட்டக்
கருநீ லனைவிரும்பிக் காதலித்து விட்டாள்
பெருதூல் படித்தாள் பிழைத்தா—ளிருநிதியே
யென்னு மளவி லெழில்வேங் கடமலையா
னன்னமெழு பொன்முகரி யாற்றினான்—செந்நெல்விளை
நல்லதிரு வேங்கடவூர் நாட்டினான் சோணாட்டுத்
தில்லைப் பதிவாழ் திருப்பதியான்—குல்லைத்

திருத்துழாய் மாலையான் சேநந்தி முன்னே
பரித்தருளத் தோன்றும் பரியான்—விரித்தொருநாடு ௩௩

ளாதிமுத லேயென் றழைத்தமத வாரணத்தான்
கோதிலழ கார்புட் கொடியினுன்—வேத

முரசினுன் செம்பொன் முடியணிந்த சேனை
யரசினு னண்ணைதனை யாள்வான்—சிரசினுன்
கண்ணினு னெஞ்சினுன் கந்தனுக்கு வேங்கடத்தி
னண்ணினுன் பொற்றேரி னண்ணினு—னண்ணினுன்
வந்தா னெனப்போய் வணங்கியெதிர் கொண்டாள்
கொந்தா யிருகரமுங் கூப்பினுள்—சிந்தா
மணியே மழையே மலையெயன் வாழ்வே
யணியே யரசே யருளே—நணியாத ௩௪

வேதமே வேத விழுப்பொருளே வேதத்தின்
பாதமே பாதப் பரஞ்சுடரே—நாதமே
யண்டமே யண்டத் தடித்திடரே யண்டத்தின்
பிண்டமே பிண்டம் பிறந்தகமே—பண்டைப்
பரமே பராபரமே பௌவமே யெட்டக்
கரமே விதியே கதிரேய—வரமே
பகுதியே மானே பழையவகங் கார
மிகுதியே தத்துவத்தின் வித்தே—புகுதியே
கோலமே சுற்றோர் குணமே கல்லாதா
ராலமே வானோ ரமுதமே—நீலமே ௩௫

திருவேங்கடவுலா.

சேனருச் சீனையே யிந்திரனா ராதனையே

வாச மலரான் வழிபாடே—பாசன்

சிவமே றலி தியானமே வாயுத்

தவமே துபேரன் சரணே—நவமான

பூங்கழீல யான்செய்த புண்ணியமே சேர்ந்தாரைத்

திங்டர வொட்டாத தெய்வமே—வேங்கடத்து

மா/ல யுமக்குநான் மாலான பின்போகக்

சுலைறு மோகண் கடக்குமோ—மேலேறு

முனைப்பொன் னாக்கியநீர் வேண்டா வெறுப்பாமோ

முனைப்பொன் னாக்கா திருப்பீரோ—பின்னைத்தான்

சீசீ யெனவூமைத தெய்வத்தைக் கேட்டேனே

பேசீரே னப்பேசும பெம்மானே—மாசீதை

யுற்றகன லேமகனா ரோமப்பெ ருங்கனலோ

கொற்றவரே காமவனற் கொல்லாதோ—நித்தமிளந்

திங்கள் குளிர்ந்திருந்தாற் செஞ்சடையோன் சேவடிபி

கங்கைச் சமைசுமககக் கல்லானே—யங்கிவனை

தென்றல் குளிர்ந்திருந்தாற் சிந்தைவருந் திக்கடலைக்

குன்றிற் குறியோன் குடியானே—யென்றுநீர்

வேர்க்கவலை யாதிருந்தால் வேங்கடத்தி லேலின்று

பாற்கடலை யெட்டியெட்டிப் பாரீரே—சீர்க்குழலின் (ருக்ம)

கீதவெதுப் புப்பொறுத்தாற் சீசகத்தை வாயினு

சீசகத்தை வாயினு

